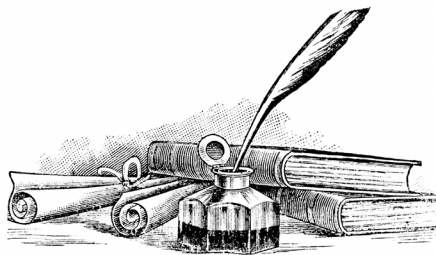

Съботни библейски уроци

юли - септември 2024 г.

Уроци от Посланието на Петър (II)

Съдържание

1. Чудното бягство	5
2. Усърдно да се изкачваме по стълбата	12
3. Преваряйте се в почит.....	19
4. Най-високата цел.....	26
5. Затвърдявайте вашето призвание.....	34
6. Укрепени в настоящата истина.....	41
7. Пророчествата са за наша полза	49
8. Чистота във времена на поквара.....	57
9. Да ценим високо небесната светлина.....	65
10. Укрепване на нашия ум	74
11. Времето, удължено с определена цел	81
12. Какви хора трябва да бъдем?.....	88
13. Да устоим до край.....	95
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО.....	102
ПРОГРАМА за общообразователния час в събота след обед	103
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	104

Съботни библейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основа единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74 1202 гр. София
тел. 02 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София, пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

ПРЕДГОВОР

Търсите ли победа в християнския си живот? Тогава определено сте дошли на правилното място.

„Във второто си писмо до придобилите „еднаква с нас скъпоценна вяра“ Петър излага Божественния план за развитието на християнски характер.“ *Дения на апостолите, с. 529.*

„Първата глава на Второто послание на Петър е пълна с наставления и ни дава ключа към победата. По начина, по който е представена в тази глава, истината е разкрита с впечатляваща сила. Нека по-често препоръчваме да се изучават тези думи и да се практикуват тези принципи.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 942.*

Колко е важно да развием един истински християнски характер в това историческо време, когато скоро ще трябва да бъдем без Посредник, Който да ни защитава в пресветото място на небесното светилище! Предвид тези сериозни размисли, учениците от съботното училище по целия свят ще се концентрират върху Уроците от посланието на Петър (II-ра част).

„Никога не е имало време, когато да е било по-важно да се отречем от себе си и да носим кръста си ежедневно, отколкото сега. До каква степен пожелаваме да приложим себеотрицанието на практика?“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 186.*

„Трябва да станем участници в божественото естество, след като сме избягали от произлязлата от страстите поквара в света...

В Божието Слово няма такава неща като безусловно избиране - веднъж спасен по благодат, оставаш завинаги в благодатта. Във втората глава на Второто послание на Петър темата е недвусмислено и отчетливо разяснена...

Писанията ясно показват, че онези, които някога са знаели пътя на живота и са се радвали на истината, са в опасност да отпаднат поради отстъпление и да бъдат изгубени. Следователно има нужда от решително, ежедневно обръщане към Бога.

Всички, които се стремят да поддържат учението за безусловното избиране (предопределението), че щом веднъж си спасен по благодат, завинаги оставаш в благодатта, вършат това срещу ясното „Така казва Господ“...

Онези, които са били истински обърнати, са били погребани с Христос по подобие на Неговата смърт и възкресени от водния гроб по подобие на Неговото възкресение, за да ходят в обновения живот. Те трябва да затвърдят тяхното призвание и избиране чрез вярно послушание към истината.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1114, 1115.*

„Като съзерцаваме и подражаваме на живота [на Христос], ние ще бъдем обновени по Неговия образ. Небесната слава ще свети в живота ни и ще се отразява върху другите. Трябва да намерим помощта, от която се нуждаем, при престола на благодатта, за да можем да живеем по този начин. Това е истинското осветение и какво по-възвишено положение могат да желаят смъртните от това да бъдат свързани с Христос, както пръчката е свързана с лозата?“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 306. Амин!*

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 6 юли 2024 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично осветение и за успеха на Божието дело.

Събота, 6 юли 2024 г.

Дарби от първата събота за църковна сграда, училище и офис в Либерия

Понякога наричана един от последните предели на Африка, Либерия е богата на дъждовни гори тропическа държава, разположена на западното крайбрежие на африканския континент. Тя граничи със Сиера Леоне, Кот д'Ивоар (Бряг на слоновата кост), Гвинея и Атлантическия океан.

От над 5-милионното население, 85,3% изповядват християнската вяра (главно протестанти, включително адвентисти от седмия ден), 12,6% изповядват исляма, 1,5% заявяват, че не изповядват никаква религия, а 0,6% се придържат към религиите на местните племена.

Като най-старата република в Африка, Либерия, все още се опитва да се възстанови от 14-годишната опустошителна гражданска война (1989 -2003 г.), която разруши тъканта на тази нация, считана за една от 10-те най-бедни в света. Земеделието бе съсипано, а инфраструктурата и промишлеността бяха оставени в хаос.

На фона на трудностите, през 2011 г. братя и сестри в Либерия са били привлечени от ученията на Адвентистите от седмия ден реформаторско движение чрез уебсайта на Генералната конференция (www.sdarm.org), и през 2012 г. тук започна организирана работа. Оттогава тя е напреднала от столицата Монровия до три от 15-те окръга на Либерия.

Въпреки че гражданската криза е приключила, белезите от раните ѝ все още могат да се видят из цялата страна. Икономиката е разбита и често е трудно да се намери работа тук, освен ако човек не се вриче във вяроност към някоя политическа партия. Обстоятелствата са изключително трудни, но продължаваме с вяра да се движим напред.

За да се развие работата в Либерия, има непосредствена нужда от седалище, както и място за поклонение и за подобряване на нашите медицински мисионерски дейности. Необходимо е също така да се осигури основно училище за нашите деца, които са изправени пред предизвикателства, защото трябва да пропуснат изпитите и допълнителните часове, насрочени в съботните дни.

През 2019 г., един брат (който по-късно почина,) благосклонно дари земя с цел изграждането на училище, санаториум и офис пространство за нуждите на делото. За да започнем строежа на църковното здание и другите необходими проекти, ние бяхме благословени с парцел в размер на един акър в Нянфорла (Фермата на Колинс) в южните части на окръг Бонг, както и друг парцел от приблизително 1/4 акър в Монровия.

Имайки предвид гореописаното, любезно молим всички братя и сестри по света да ни помогнат с Дарбите от първата събота, за да можем да постигнем целите, необходими за развитието на Господното дело в Либерия. Предварително ви благодарим!

Вашите братя и сестри от Либерия

Чудното бягство

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света“ (2 Петрово 1:4).

„О, да можеха хората, които имат толкова малко духовен живот, да осъзнаят, че вечният живот може да бъде дарен само на онези, които стават участници в божествената природа и избягват покварата, която е в света чрез похотта!“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 155 (англ. изд.)*

Препоръчително четиво:

1) *Свидетелства за Църквата, т. 5, гл. 89* „Божият характер, разкрит в Христос“ (с. 737 - 746 англ. изд.);

2) *Мисли от планината на блаженствата*, глава „Духът на закона“, подзаглавие „И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец“ (с. 76 -78 англ. изд.)

Неделя

30 юни

1. ЕДНО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ПОСЛАНИЕ

а. До кого и защо е адресирано това послание и как е станало възможно всичко това? 2 Петрово 1:1.

2 Петр. 1:1: *Симон Петър, слуга и апостол Исус Христов, на вас, които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра.*

„Каква велика тема за съзерцание е това - правдата на Бога и наш Спасител Исус Христос. Съзерцаването на Христос и Неговата праведност не оставя никакво място за себеправедност, за прославяне на личния Аз. В тази глава няма застой, но има един непрекъснат напредък във всеки етап в опознаването на Христос.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 942.*

б. Какви богати дарове се изливат в сърцата ни, когато искрено и ревностно потърсим Бога в Неговото Слово? 2 Петрово 1:2.

2 Петр. 1:2: *Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ.*

„Ако човек стане причастник на божествената природа, работейки съгласно плана за прибавянето, като прибавя благодат към благодатта в усъвършенстването на християнския характер, то Бог ще работи по плана за умножаването. Той казва в Словото Си: „Благодат и мир да ви се умножат чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 148.*

Понеделник

1 юли

2. БЛАГОСЛОВЕНИЕТО ДА ПОЗНАВАМЕ БОГА

а. Какво благословено уверение идва до всеки от нас, което е добре дошло особено в трудни времена? Еремия 24:7; Йов 22:21–23, 29.

Еремия 24:7: *Ще им дам и сърце да познават, че Аз съм Господ; и те ще Ми бъдат люде и Аз ще им бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цялото си сърце.*

Йов 22:21–23, 29: *Сприятели се сега с Него и бъди в мир; от това ще дойде добро за тебе. 22 Приеми, прочее, закона от устата Му, и съхрани думите Му в сърцето си. 23 Ако се върнеш към Всемогъщия, пак ще бъдеш утвърден; отдалечи, прочее, беззаконието от шатрите си. 29 Когато те унижат, тогава ще речеш: Има въздигане! И Той ще спаси онзи, който има смирен поглед.*

„Нашата надежда трябва постоянно да бъде укрепявана със съзнанието, че Христос е нашата правда. Нека вярата ни почива върху това, защото тази основа не ще се поклати навеки. Вместо да се съсредоточаваме върху сатанинския мрак и да се страхуваме от неговата сила, ние трябва да отворим сърцата си, за да получим светлина от Христос и да я оставим да осветлява света, заявявайки, че Той е по-голям от всичката сила на Сатана, че Божията поддържаща ръка ще подкрепя всички, които Му се доверяват.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 742.*

б. Какви са резултатите, когато все повече опознаваме Исус? Осия 13:4; Ефесяни 3:17–19.

Осия 13:4: *Но Аз съм Господ твой Бог от времето когато беше ти в Египетската земя; друг Бог освен Мене да не познаеш, защото освен*

Мене няма спасител.

Ефесяни 3:17-19: *Чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта 18 да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, 19 и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота.*

„Бедната представа, която толкова много хора са имали за възвишения характер и службата на Христос, е ограничила религиозния им опит и значително е възпрепятствала напредъка им в божествения живот. Личната религия сред нас като народ е на ниско ниво. На лице е много формализъм, много техника, много говорене; но в нашия религиозен опит е нужно нещо по-дълбоко и по-солидно.“ *Пак там, с. 743.*

„Исус каза: „Сам Отец ви люби“. Ако нашата вяра е съсредоточена върху Бога, чрез Христос, тя ще се окаже „за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; гдето Исус като предтеча влезе за нас...“ Истина е, че ще дойдат разочарования; трябва да очакваме тежки скърби; но трябва да поверим всичко - и голямо, и малко, на Бога. Той не се обърква от множеството наши огорчения и оплаквания, нито бива победен от тежестта на нашите товари. Неговата грижа се простира до всеки дом и обгръща всяка личност. Бог е загрижен за всички наши дела и скърби. Той отбелязва всяка сълза, затрогнат е от нашите немощи. Всички скърби и изпитания, които ни сполетяват тук, са позволени, за да изработят Неговите цели на любов към нас, „за да съучаствуваме в Неговата светост“ (по Евреи 12:10) и така да станем участници в тази пълнота от радост, която съществува в Неговото присъствие.

„...Тия, невярващите, чиито ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога“ (2 Кор. 4:4). Но Библията най-категорично ни представя значението на придобиването на познание за Бога.“ *Пак там, с. 742*

Вторник

2 юли

3. ТЪРСЕНЕ И НАМИРАНЕ

а. Опишете състоянието на днешния свят. 1 Йоаново 5:19. При все това, какво е дал Бог в Словото Си и до каква степен? 2 Петрово 1:3.

1 Йоан. 5:19: *Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия.*

2 Петр. 1:3: *Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на*

Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила.

„Сатана постоянно изучава как да държи вниманието на хората ангажирано с онези неща, които биха им попречили да получат познанието за Бога. Той се стреми да ги кара да мислят върху онова, което ще помрачи разума и обезкуражи душата. Намираме се в свят на грях и поквара, заобиколени от влияния, които се стремят да подмамват или обезсърчават последователите на Христос. Спасителят казва: „Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее“. Мнозина спират погледа си върху ужасното нечестие, което съществува около тях, отстъпничеството и слабостта на всяка страна, и говорят за тези неща, докато сърцата им се изпълнят с тъга и съмнение. Те държат на преден план пред ума си майсторските дела на архиизмамника и размишляват над обезкуражаващите детайли на своя опит, докато изглежда губят от поглед силата на небесния Отец и Неговата несравнима любов. Всичко това е така, както би искал Сатана. Грешка е да мислим за врага на правдата като облечен с толкова голяма сила и да се спираме толкова малко на Божията любов и Неговото могъщество. Трябва да говорим за могъществото на Христос. Ние сме напълно безсилни да се спасим от хватката на Сатана; но Бог е определил път за бягство. Синът на Всевишния има сила да води битката за нас и „чрез Него, Който ни възлюби“, можем да излезем от тази битка „повече от победители.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 740, 741.*

б. Как духовната победа е пряко свързана със сериозното търсене на по-голямо познание за Бога? Притчи 9:10; 15:14 (първа част).

Притчи 9:10: Страх от Господа е начало на мъдростта; и познаването на Светия е разум.

Притчи 15:14 (първа част): Сърцето на разумния търси знание.

„Познанието за Бога е основата на всяко истинско образование и на всяко истинско служение. То е единствената истинска сигурност срещу изкушението. Само това може да ни направи подобни на Бога по характер.

Това е познанието, от което се нуждаят всички, които работят за въздигането на своите ближни. Преобразуването на характера, чистотата на живота, ефективността в служенето, придържането към правилните принципи - всичко зависи от правилното познание за Бога. То е най-съществената подготовка, както за този живот, така и за бъдещия.“ *По стъпките на великия лекар, с. 409.*

4. ТВЪРДЕ ГОЛЕМИ И СКЪПОЦЕННИ ОБЕЩАНИЯ

а. Какво може, за съжаление, да подценяваме в нашия християнски живот? 2 Петрово 1:4.

2 Петр. 1:4: Чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света.

„Ако искаме да избегнем състоянието на слаба духовна опитност, трябва незабавно да започнем да изработваме собственото си спасение със страх и трепет. Има много хора, които не дават категорични доказателства, че са верни на обетите, дадени при тяхното кръщение. Ревността им е охладена от формалност, светска амбиция, гордост и любов към себе си. Понякога чувствата им биват пробудени, но те не падат върху Скалата, Христос Исус. Не идват при Бога с разбити сърца в покаяние и с изповед. Хората, които изпитват делото на истинско обръщане в сърцата си, ще разкриват плодовете на Духа в живота си.“
Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 155.

„Когато сме здраво закотвени в Христос, ние разполагаме със сила, която никое човешко същество не може да ни отнеме. Защо е така? Защото сме участници в божествената природа, след като сме избягали от покварата, която е в света чрез похотта; участници в естеството на Този, Който дойде на тази земя, облечен в човешката природа, за да може Той да застане начело на човешкия род и да развие характер, който е без нито едно петно от грях.

Защо много от нас са толкова слаби и неефективни? Защото гледаме на себе си, изучаваме собствените си нрави и се чудим как да се наместим с нашата индивидуалност и нашите особености, вместо да изучаваме Христос и Неговия характер.“ *Пак там, т. 9, с. 187.*

б. Каква промяна настъпва у нас, когато наистина схванем тези обещания? Римляни 3:31; 8:14.

Римляни 3:31: Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона.

Рим. 8:14: Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божи синове.

„Като християни сме се обещали да осъзнаем и да изпълним нашите отговорности, и да покажем на света, че имаме близка връзка с Бога. По този начин Христос трябва да бъде представен - чрез благочестивите думи и дела на Неговите ученици.

Бог изисква от нас съвършено послушание към Неговия закон, който е изразът на Неговия характер... Този закон е ехото на Божия глас, който ни казва: „Трябва да станете по-свети, да и още по-свети. Пожелавайте пълнотата на Христовата благодат; да, гладувайте и жадувайте за правдата.“ Обещанието е: „ще бъдете наситени“. Нека сърцето ви се изпълни със силен копнеж по тази правда, изработването на която Божието Слово заявява, че е мир, и резултатът от нея - спокойствие и увереност завинаги.

Наша привилегия е да бъдем участници в божествената природа, след като сме избегнали покварата, която е на света чрез похотта.”
Библейско училище, 1 февруари 1904 г.

Четвъртък

4 юли

5. УДИВИТЕЛНО ОТДЕЛЕНИ

а. Обяснете Божията воля за всяко човешко същество. Йоан 17:17; Псалм 119:151.

Йоан 17:17: Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

Псалом 119:151: Ти си близо, Господи; и всички Твои заповеди са истинна.

„Бог изисква от нас да се преобразим по Неговия образ. Святостта означава Неговият народ да отразява ярките лъчи на Божията слава. Но за да отразяваме тази слава, ние трябва да работим с Бога. Сърцето и умът трябва да бъдат освободени от всичко, което води до грях. Божието Слово трябва да се чете и изучава, със сериозното желание да се получи от него духовна сила. Небесният хляб трябва да се яде и смिला, за да стане част от живота. Така придобиваме вечен живот. Тогава бива отговорено на молитвата на Спасителя: „Освети ги чрез Твоята истина; Твоето Слово е истина “.

Ангелите не могат да заемат нашите места, но са готови да ни сътрудничат в привличането на души към Христос; и те ни умоляват да работим заедно с тях.” *Библейско училище, 1 февруари 1904 г.*

„Бог ясно е заявил, че изисква от нас да бъдем съвършени; и понеже Той изисква това, Той е направил така, че да можем да участваме в божественото естество. Това е единственият начин, по който можем

да постигнем успех в стремежа си към вечен живот. Силата се дава от Христос.“ *Пак там.*

6. Какъв е Божият призив към нас в момента? 2 Коринтяни 6:15–18; 7:1.

2 Коринтяни 6:15–18: *И какво съгласие има Христос с Велиала? Или какво съучастие има вярващия с невярващия? 16 И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: „Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде“. 17 Затова - „Излезте изсред тях и отделете се“, казва Господ, „И не се допирайте до нечисто“; и „Аз ще ви приема, 18 и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери“, казва всемогъщият Господ.*

2 Коринтяни 7:1: *И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога.*

„Създателят на вселената се обръща към теб като любящ Баща. Ако се отделиш от света в сърцето си и не се заразиш от неговия дух, избягвайки покварата, която е в света чрез похотта, тогава Бог ще бъде твой Отец, Той ще те осинови и приеме в Неговото семейство, и ти ще бъдеш Негов наследник. Ако Му бъдеш послушен, вместо тленния свят, Той ще ти даде, царството под цялото небе. Ще ти даде вечна тежина на слава и вечен живот.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 44.*

Петък

5 юли

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Откъде произлиза по-голямата вяра?**
- 2. Какво може да не съм схванал напълно по отношение на Божията любов към мен?**
- 3. Как днешните „дървета за познаване на доброто и злото“ ме разсейват?**
- 4. Какво ще се случи, ако съм здраво закотвен в Христос, както никога досега?**
- 5. Как може да бъде усъвършенстван моят дефектен характер, съгласно този урок?**

Усърдно да се изкачваме по стълбата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „То по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданията си твърдост, на твърдостта си благочестие” (2 Петрово 1:5, 6).

„Петър ни представя стълбата на истинското осветление, основата на която лежи на земята, а най-горното ѝ стъпало достига до трона на Безграничния. Не можем с полагаането на единично усилие да достигнем най-горното стъпало на тази стълба. Трябва да се катерим стъпало след стъпало. Именно в тази борба ние сме в опасност да се замаем, да започнем да отпадаме и накарая съвсем да паднем, ако не държим очите си нагоре, гледайки към Исус, Автора и Завършителя на нашата вяра.” *Ривю енд хералд, 1 декември 1885 г.*

Препоръчително четиво: *По стъпките на великия лекар*, гл. 42 „Развитие и служба”, подзаглавие „Силата на характера”, (с. 497-502 англ. изд.)

Неделя

7 юли

1. ЕДНО СЪЩЕСТВЕНО ХРИСТИЯНСКО КАЧЕСТВО

а. Коя е следващата стъпка в усърдното изграждане на вярата ни?
2 Петрово 1:5 (първа част).

2 Петр. 1:5 (първа част): *То по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел.*

„След като получим вярата на Евангелието, първото ни дело е да се стремим да прибавяме добродетелни и чисти принципи и по този начин да очистяваме ума и сърцето за приемане на истинското знание.” *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 552.*

„Непрестанна борба е да бъдем винаги нащрек, за да се съпротивяваме на злото; но си струва да постигаме една след друга победи над себе си и над силите на тъмнината...

Без чиста, неопетнена добродетел, никой не може да се издигне до каквото и да е почтенно превъзходство на характера. Но благородните стремежи и любовта към праведността не се наследяват. Характерът не може

да се купи; той трябва да се изгради със сериозни, строги усилия да се устоява на изкушението. Изграждането на правилен характер е работа за цял живот и е плод на молитва и разсъждение, обединени с велика цел. Превъзходството на характера, което притежавате, трябва да е резултат от собствените ви усилия. Приятелите могат да ви насърчават, но не могат да свършат работата вместо вас. Желанието, въздишането, мечтите никога няма да ви направят велики или добри. Трябва да се катерите. Препашете се през чреслата на ума си и се захващайте за работа с всичките сили и енергия на волята си.” *Основи на християнското възпитание, с. 87.*

Понеделник

8 юли

2. ЗНАНИЕТО, НЕОБХОДИМО ЗА СПАСЕНИЕТО

а. Опишете вида знание, което сме призвани да придобием при изкачването по Петровата стълба. 2 Петрово 1:5 (последна част); Йоан 17:3.

2 Петр. 1:5 (последна част): *На добродетелта си благоразумие (в гръцкия - знание).*

Йоан 17:3: *А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.*

„Апостолът представя пред вярващите стълбата на християнското съвършенство, всяка стъпка от която се явява непрекъснат напредък в познаването на Бога и в изкачването на която трябва да няма никакъв застой...

След като получи вярата на Евангелието, следващата работа на християнина е да прибави към характера си добродетел и с това да очисти сърцето и да подготви ума за приемането на познанието за Бога. Това познание е основата на всяко истинско образование и на всяко истинско служение. То е единственото реално предпазно средство срещу изкушението; и единствено то може да направи човека подобен на Бога по характер. Чрез познаването на Бога и на Неговия Син Исус Христос на вярващия се дава „всичко що е потребно за живота и благочестието”. Никой добър дар не е задържан от онзи, който искрено желае да получи Божията правда.” *Ривю енд хералд, 19 септември 1912 г.*

„Трябва да се учим от Христос. Нужно е да сме наясно какво се явява Той за онези, които е изкупил. Необходимо е да осъзнаем, че е наша привилегия да участваме в божествената природа чрез вярата в Него и така да избягаме от покварата, която съществува в света чрез похотта. Тогава биваме очистени от всеки грях, от всички недостатъци на характера. Не бива да задържаме нито една греховна наклонност...

Като участваме в божествената природа, наследствените и култивирани склонности към зло биват отстранени от характера и ние ставаме жива сила за добро. Когато винаги се поучаваме от божествения Учител и ежедневно участваме в Неговото естество, ние сътрудничим на Бога в превъзможването изкушенията на Сатана. Бог работи и човек работи, за да може човекът да бъде едно с Христос, както Христос е едно с Бога.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 943.*

б. Назовете един втори вид познание, необходимо в християнското израстване. Псалм 77:6; 2 Коринтяни 13:5.

Псалом 77:6: Спомням си за нощното си пеене; размишлявам в сърцето си, и духът ми загрижено изпитва.

2 Коринт. 13:5: Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си. или за себе си не познавате ли че Христос е във вас, освен ако сте порицани?

„За да получим помощ от Христос, първо трябва да осъзнаем нашата нужда. Трябва да имаме истинско познание за себе си. Христос може да спаси единствено онзи, който разпознава себе си като грешник. Само когато видим пълната си безпомощност и се оставим от всякакво упование в себе си, ще се хванем за божествената сила.” *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 316.*

Вторник

9 юли

3. САМОКОНТРОЛ, А НЕ ИЗВЪН КОНТРОЛ

а. Върху какво размишляват вдъхновените учители на Евангелието? Деяния 24:24, 25; Филипяни 4:5.

Деяния 24:24, 25: След няколко дни Феликс дойде с жена си Друзилия, която беше юдейка и прати да повикат Павла, от когото слуша за вярата в Христа Исуса. 25 И когато той говореше за правда, за себеобуздание и за бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: За сега си иди; и когато намеря време, ще те повикам.

Филипяни 4:5: Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близо.

„Говорих на хората около час и половина за Петровата стълба на освещението, състояща се от осем стъпала. Споделях разсъждения върху въздържанието и важността на това родителите да учат децата

си на себеотрицание и самоконтрол, като внимават срещу угаждането на апетита и на вкуса за сметка на умствената, моралната и физическата сила.

Уроците по самоконтрол и себеотрицание трябва бъдат предадени в детството и младостта. Апетитът трябва да бъде ограничаван и възпитаван и това е отговорната работа, която се пада на родителите. Младежта на отминалите поколения е показател за състоянието на обществото.

Ако родителите бяха изпълнили техния дълг да поставят здравословна храна на трапезата, като премахнат дразнещите и стимулиращи вещества от нея, и в същото време бяха учили децата си на самоконтрол и обучавали техните характери да развиват морална сила, сега нямаше да се налага да се справяме с лъва на невъздържанието. След като са се формирали навици на угаждане на апетита, които са пораснали и укрепнали заедно с растенето и укрепването на човека, колко трудно е след това за онези, които не са били правилно обучени в младостта, да изоставят погрешните си навици и да се научат да контролират себе си и неестествения си апетит. Колко трудно е да ги научиш и да ги накараш да почувстват необходимостта от християнско въздържание, когато достигнат зрялост. Уроците по въздържание трябва да започнат още от бебешката люлка." *Ривю енд хералд, 11 май 1876 г.*

б. Кое е следващото стъпало от стълбата и защо? 2 Петрово 1:6 (първа част).

2 Петр. 1:6 (първа част): *На благоразумието си себеобуздание.*

„Бог не дава на човека позволение да нарушава законите, които го управляват. Но човекът чрез поддаване на изкушенията на Сатана да се отдаде на невъздържание, довежда по-висшите си способности в подчинение на животинските апетити и страсти, и когато те придобият надмощие, човекът, който е създаден малко по-долу от ангелите, със способности, позволяващи най-висше развитие, се предава на контрола на Сатана. И Сатана получава лесен достъп до хората, които са в робството на апетита. Чрез невъздържание някои жертват половината, а други две трети от своите физически, умствени и морални сили. Онези, които биха искали да имат бистър ум, за да разпознават сатанинските хитрости, трябва да държат физическия си апетит под контрола на разума и съвестта. Моралното и енергично действие на по-висшите сили на ума е от съществено значение за усъвършенстването на християнския характер." *Здравен реформатор, 1 март 1878 г.*

4. ТЪРПЕНИЕТО Е НЕВЪЗМОЖНО БЕЗ ВЪЗДЪРЖАНИЕ

а. Как въздържанието води до следващото съществено качество, упоменато в стълбата? 2 Петрово 1:6 (средна част); Лука 21:19.

2 Петр. 1:6 (средна част): *На себеобузданията си твърдост.*
Лука 21:19: *Чрез твърдостта си ще придобиете душите си.*

„Всеки навик или практика, които отслабват нервната и мозъчната сила или физическата сила, прави човека неспособен да упражнява следващото качество, което идва след въздържанието - търпението...

Човек, който е невъздържан, който използва стимуланти - бира, вино, силни напитки, чай (*не билков - бел. прев.*) и кафе, опиум, тютюн или някое от тези вещества, които са вредни за здравето - не може да бъде търпелив човек. Така че, въздържанието е стъпало от стълбата, на което трябва да стъпим, преди да можем да добавим търпението. В храната, в облеклото, в работата, в редовния режим, в здравословните упражнения трябва да се ръководим от знанието, което е наше задължение да достигнем, за да можем чрез усърдно старание да придобием една правилна позиция по отношение на живота и здравето.” *Нашето високо призвание, с. 69.*

б. Как въздържанието помага за развиване на търпението и защо и двете са толкова важни в последните дни на земната история? Откровение 14:12.

Откр. 14:12: *Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които палят Божиите заповеди и вярата в Исуса.*

„Злоупотребите със стомаха чрез задоволяване на апетита са богатият източник на повечето църковни изпитания. Онези, които се хранят и работят невъздържано и неразумно, говорят и действат неразумно. Невъздържаният човек не може да бъде търпелив човек. Не е необходимо да пиете алкохолни напитки, за да сте невъздържани. Грехът на невъздържаното хранене, яденето твърде често, твърде много и на богата, нездравословна храна разрушава здравословното действие на храносмилателните органи, засяга мозъка и извращава преценката, правейки невъзможно разумното, спокойно, здравословно мислене и действие. И това се явява един богат източник на църковни изпитания. Следователно, за да може Божиите люде да бъдат в приемливо за Бога състояние, където те ще могат да Го прославят в своите тела и дух, които са Не-

гови, те трябва с готовност и ревност да се оставят от задоволяването на своя апетит и да упражняват въздържание във всичко. Тогава ще могат да схванат истината в нейната красота и яснота и да я приложат в живота си, и чрез разумно, мъдро и порядъчно поведение да не дават на враговете на нашата вяра повод да упрекват каузата на истината.”
Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 618, 619.

5. КРАСИВИЯТ РЕЗУЛТАТ ОТ ТЪРПЕНИЕТО

а. Какво трябва упражняването на търпение да развие у нас? 2 Петрово 1:6 (последна част).

2 Петр. 1:6 (последна част): *На твърдостта си благочестие.*

„Нетърпението носи раздори, обвинения и скръб; но търпението излива балсама на мира и любовта в преживяванията на домашния живот. Когато упражняваме скъпоценното качество на търпение към другите, те ще отразяват нашия дух и ние ще събираме заедно с Христос. Търпението ще търси единство в църквата, в семейството и в общността. Това качество трябва да бъде вплетено в живота ни. Всеки трябва да се качи на това стъпало на развитието и да добави към вярата, добродетел, и въздържание, и търпение.

„...към търпението благочестие“. Благочестието е плодът на християнския характер. Ако пребъдваме в Лозата, ще принасяме плодовете на Духа. Животът на Лозата ще се прояви чрез клонките. Трябва да имаме тясна и близка връзка с небето, ако искаме да даваме плода на благочестието. Исус трябва да бъде гост в домовете ни, член на нашите семейства, ако искаме да отразяваме Неговия образ и да покажем, че сме синове и дъщери на Всевишния. Религията в дома е красиво нещо. Ако Господ пребъдва с нас, ние ще чувстваме, че сме членове на Христовото семейство на небето. Ще осъзнаваме, че ангелите ни наблюдават и маниерите ни ще бъдат нежни и търпеливи. Чрез развиване на учтивост и благочестие, ще се готвим за небесните дворове. Разговорът ни ще бъде свят и мислите ни ще бъдат насочени към небесните неща.

Енох ходеше с Бога. Той почиташе Бога във всяка сфера на живота си. В дома си и в бизнеса си той се питаше: „Това ще бъде ли приемливо за Господа?“ И като си спомняше за Бога и следваше съвета Му, той се преобрази по характер и стана благочестив човек, чиито пътища бяха угодни на Господа.” *Ривю енд хералд, 21 февруари 1888 г.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Защо трябва да развивам и активни, и пасивни християнски добродетели?**
- 2. Как мога да опозная Бога по-добре и защо това е от съществено значение точно сега?**
- 3. В кои области на живота имам нужда да упражнявам по-голямо въздържание?**
- 4. Защо търпението е толкова жизненоважно в нашето все по-враждебно и агресивно общество?**
- 5. Къде и по какъв начин се проявява благочестието, както ни е показано от Енох?**

Преваряйте се в почит

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „В братолюбието си обичайте се един друг, като сродници; изпреваряйте да си отдавате един на друг почит” (Римляни 12:10).

„Развивай в себе си навика да цениш другите по-високо от себе си. Бъди по-малко самодостатъчен и самонадеян; имай търпение, въздържание и братска любов.” *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 133.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 5, гл. 16 „Братска любов”* (с. 167-177 англ. изд.)

Неделя

14 юли

1. ЛЮБЕЗНОСТ

а. Какво трябва да произлезе като естествен резултат от една истинска връзка с Бога? 2 Петрово 1:7 (първа част); Марк 12:28–31.

2 Петр. 1:7 (първа част): *На благочестието си братолюбие.*

Марко 12:28-31: *А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, пита Го: Коя заповед е първа от всички? 29 Исус отговори: Първата е: „Слушай, Израилю; Господ нашият Бог е един Господ; 30 и да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила“. 31 А ето втората [подобна на нея] заповед: „Да възлюбиш ближния си като себе си“. Друга заповед по-голяма от тия няма.*

„Издигнете знамето на истината, издигнете го високо, по-високо и дори още по-високо. Посочете на хората двадесетата глава на книгата Изход, в която е записан Божият закон. Първите четири от Десетте заповеди очертават дълга ни към нашия Създател. Онзи, който не е верен на своя Бог, не може да бъде верен на ближния си. Който обича Бога повече от всичко, ще обича ближния си като себе си. Гордостта суетно се превъзнася, карайки човека да прави от себе си бог. Евангелието на Христос освещава душата, като прогонва от нея себелюбието.” *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 211, 212.*

„Никой не може да обича Христос и да не обича Неговите чеда. Когато сме обединени с Христос, имаме Христовия ум. Чистотата и любовта озаряват характера, кротостта и истината контролират живота. Самото изражение на лицето се променя. Пребъдващият в душата Христос упражнява преобразяваща сила и външността свидетелства за мира и радостта, които царуват вътре. Ние пием от Христовата любов, както пръчката черпи хранителни вещества от лозата. Ако сме присадени към Христос, ако влакно по влакно сме се обединили с Живата лоза, ще свидетелстваме за това, като принасяме богати гроздове от живи плодове. Ако сме свързани със Светлината, ще бъдем нейни канали и в нашите думи и дела ще отразяваме светлина към света.” *Избрани вестни, кн. 1, с. 337.*

Понеделник

15 юли

2. БРАТОЛЮБИЕ ОТ СЪРЦЕ

а. Как братолюбието е тясно свързано с истинската вяра в Бога и е подходящо свидетелство за Христос? 1 Йоаново 4:20, 21; Яков 3:17.

1 Йоан. 4:20, 21: *Ако рече някой: Любя Бога, а мразя брата си, той е лъжец; защото, който не люби брата си, когото е видял, не може да люби Бога, Когото не е видял. 21 И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брата си.*

Яков 3:17: *Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, прирительна, нелицемерна.*

„Призовани сме да прибавим благочестие, братолюбие. О, колко се нуждаем да предприемем тази стъпка - да прибавим това качество към нашите характери! В много от нашите домове се проявява суров, войнствен дух. Критичните думи и нелюбезните действия са обидни за Бога. Властническите нареждания и горделивите, арогантни маниери не са приемливи за Небето. Причината, поради която съществуват толкова много различия между братята, е, че те не са успели да прибавят на характера си братолюбие. Би следвало да обичаме другите така, както Христос обича нас. Господарят на небето оценява човека според истинската му стойност. Ако той е нелюбезен в земния си дом, значи е негоден за небесния. Ако настоява да прави нещата по неговия си начин, без значение кого наскърбява така, то той не би бил доволен и на небето, освен ако би могъл да управлява там. Любовта на Христос трябва да контролира сърцата ни и тогава Божият мир ще пребъдва в домовете ни. Търсете

Бога със съкрушен и разкаян дух и ще бъдете разтопени от състрадание към братята си.” *Ривю енд хералд*, 21 февруари 1888 г.

б. Назовете една основна стъпка в развитието на братолюбието. Матей 6:12, 14, 15; Ефесяни 4:32.

Матей 6:12, 14, 15: *И прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. 14 Защото, ако вие простите на човеците съгрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас. 15 Но ако вие не простите на човеците съгрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите съгрешения.*

Ефесяни 4:23: *Да се обновите в духа на своя ум.*

„Молим Божията милост към нас да се измерва с милостта, която показваме към другите. Христос заявява, че това е правилото, по което Господ ще се отнася към нас. [Матей 6:14, 15 цитирано] Чудесни условия! Но колко малко са те разбрани или взети под внимание. Един от най-често срещаните грехове, които биват придружени с най-пагубни резултати, е подхранването в сърцето на непростителен дух. Колко много са, които подхранват враждебност или отмъщение в душата си и след това се покланят пред Бога и молят да им бъде простено, както те прощават. Такива хора определено не осъзнават истински значението на тази молитва, иначе изобщо не биха се осмелили да я изрекат. Ние зависим от опрощаващата Божия милост всеки ден и всеки час; как тогава можем да питаем в себе си горчивина и злоба към нашите грешни съчовеци! Ако във всичкото си ежедневие общуване християните биха живели принципите на тази молитва, каква благословена промяна би настъпила в църквата и в света! Това би било най-убедителното свидетелство, което би могло да бъде дадено за реалността на библейската религия.” *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 170, 171.

Вторник

16 юли

3. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПРЕЧКИТЕ ПРЕД БРАТОЛЮБИЕТО

а. Опишете широтата и дълбочината на истинската братска любов. Римляни 12:9, 10; Филипяни 2:3.

Рим. 12:9, 10: *Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте се от злото, а прилепявайте се към доброто. 10 В братолюбието си обичайте се един друг, като сродници; изпреваряйте да си отдавате един на друг почит.*

Филипани 2:3: *Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си.*

„Павел иска да правим разлика между чистата, безкористна любов, подтиквана от Христовия дух, и празната, измамна преструвка, с която светът изобилства. Тази долна имитация е подвела много души. Тя заличава разликата между правилно и грешно, като симпатизира на престъпника, вместо вярно да му покаже неговите грешки. Такова действие никога не извира от истинско приятелство. Духът, който подтиква към него, обитава само в плътското сърце. Християнинът ще бъде винаги мил, състрадателен и прощаваш, но той не може да бъде в хармония с греха. Той ще се отвращава от злото и ще се държи за доброто, дори с цената на жертването на общуването или приятелството с безбожните. Христовият дух ще ни води да мразим греха и в същото време да сме готови да направим каквато и да е жертва, за да спасим грешника.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 171.*

б. Какво често се явява спънка на братската любов и как можем да се избавим от такъв капан? Лука 6:45; Евреи 12:15.

Лука 6:45: *Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото си съкровище изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето му, говорят неговите уста.*

Евреи 12:15: *И внимавайте, да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, та да ви смуцава, и мнозинството да се зарази от него.*

„Подхвърлят се намеци и остри критики към другите, но в същото време, самите хора, които го правят, са слепи за своите собствени недостатъци.“ *Пак там, т. 4, с. 222.*

„Злословието е двойно проклятие, което пада по-тежко върху говорещия, отколкото върху слушателя. Човекът, който разпръсква семената на раздори и борби, жъне смъртоносните плодове в собствената си душа. Колко нещастен е сплетникът, онзи, който подозира зло в другите!...“

Грехът на злословието започва с подхранването на зли мисли. Измамата включва нечистотата във всичките ѝ форми. Толерирането на една нечиста мисъл, съхраняването в сърцето на едно несвято пожелание и душата бива покварена и непорочността ѝ - накърнена. Ако не искаме да извършваме грях, трябва да избягваме самото му зараждане. Всяка емоция и желание трябва да бъдат държани под контрола на разума и съвестта. Всяка нечестива мисъл трябва да бъде незабавно отблъсквана. Влезте в тайната си стаичка, последователи на Христос. Молете се с вяра и с цялото си сърце. Сатана гледа да впримчи стъпките ви. Трябва да имате помощ отгоре, ако искате да избегнете машинациите му.“ *Пак там, т. 5, с. 176, 177.*

4. СИГУРНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА УЧЕНИЧЕСТВО

а. С охлаждането на любовта на мнозина, какъв библейски принцип често забравяме? Тит 3:2. Какво ще стане, ако го уважим? Йоан 13:35.

Тит 3:2: Да не злословят никого, да не бъдат крамолници, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всичките човеци.

Йоан 13:35: По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

„Нека „клеветникът на братята“ получи достъп до сърцето на един от тези мъже [от същата вяра], като контролира ума и въображението му, и тогава се появява ревност, започват да се таят подозрение и завист; и онзи, който е имал доверие в любовта и приятелството на брата си, се оказва в положение да не му се вярва повече и мотивите му да бъдат погрешно преценявани. Лъжебратът забравя собствените си човешки слабости, забравя задължението си да не мисли и да не говори зло, за да не посрами Бога и да не нарани Христос в лицето на Неговите светии. Вместо това, всеки недостатък, който може да бъде помислен или въобразен, се коментира безмилостно, а характерът на брата бива представен като мрачен и съмнителен.

На лице е предателство на святото доверие. Нещата, казани с братско доверие, се повтарят на други и представят в погрешна светлина; и всяка дума, всяка постъпка, колкото и невинна и добронамерена да е, бива разглеждана под лупа от студената, ревнива критика на онези, които са били смятани за твърде благородни и твърде почтени, че да злоупотребят с приятелството или братското доверие. Сърцата на такива хора биват затворени за милостта, здравата преценка и Божията любов. Вместо това бива разкрит студеният, подигравателен, презрителен дух, който Сатана проявява към жертвата си.

Спасителят на света беше третиран по този начин и ние сме изложени на влиянието на същия зъл дух. Дошло е времето, когато не е безопасно да се доверяваш на приятел или брат.

Както в дните на Христос шпионите бяха по петите Му, така и сега те следят нас. Ако Сатана може да впрегне изповядващи се за вярващи да действат като обвинители на братята, той е много доволен; защото хората, които правят това, също така истински му служат, както и Юда, когато предаде Христос, макар че може и неосъзнато да го вършат.” *Ривю енд хералд, 3 юни 1884 г.*

„Ако някой брат явно съгрешава, не го нашепвайте на друг, а с любов към душата на брата, със сърце, изпълнено със състрадание, с изобилна милост, покажете му греха, след което оставете проблема да бъде решен между него и Господа. Вие сте изпълнили своя дълг. Не е ваше дело да издавате присъди.

Напоследък се приема за дребно нещо стремежът да се контролира някой брат, да бъде укоряван и заклеймяван. Налице е ревност за Бога, но не според знанието. Ако всеки поставеше своето сърце в ред, то когато братята се срещат, щеше да може да свидетелства с душа, изпълнена с Божията любов и околните, които не вярват истината, биха били докоснати и развълнувани. Проявлението на Божия Дух би разкрил на сърцата им, че вие сте Божии деца.” *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 165.*

Четвъртък

18 юли

5. ДО САМИЯ КРАЙ

**а. Какъв апел е отправен към църквата чак до края на времето?
Евреи 13:1.**

Евреи 13:1: Постоянствувайте в братолюбието.

„Любовта и добрата воля, които са налице, само когато пътищата ни са признати от нашите приятели като правилни, нямат реална стойност, защото такова едно поведение е естествено за необновеното сърце. Изповядващите се за Божии чеда и вървящите в светлината не трябва да се чувстват раздразнени или ядосани, когато пътят им е пресечен.

Ти обичаш истината и си загрижен за нейния напредък. Ще бъдеш поставен при различни обстоятелства, за да бъдеш изпитан и проверен. Можеш да развиеш истински християнски характер, ако се оставиш на Божията дисциплина. От това зависят вечните ти интереси. Това, от което най-много се нуждаеш, е истинска святост и дух на саможертва. Може да придобием познание за истината и да узнаем най-скритите ѝ тайни, дори да дадем телата си да бъдат изгорени заради нея; но ако нямаме любов и милосърдие, ние сме като мед, що звънти и кимвал, що дрънка...

Колко малко знаеш за сърдечните изпитания на бедните души, които са оковани във веригите на мрака и на които им липсва решителност и нравствена сила. Стреми се да разбираш слабостта на другите. Помагай на нуждаещите се, разпъни егото си и позволи на Исус да завладее душата ти, за да можеш да приложиш принципите на истината в еже-

днeвиeтo си. Тoгaвa щe бъдeш, кaктo никoгa дoсeгa, блaгoслoвeниe зa църквaтa и зa всички oнeзи, с кoитo влизaш в кoнтaкт.” *Свидeтeлствa зa Църквaтa, т. 4, с. 133, 134.*

„Акo нaшite брaтjа и сeстри бихa стaнaли мисioнeри зa Бoгa, кaтo пoсeщaвaт бoлнитe и стpaдaщитe, и търпeливo и любeзнo сe тpyдят зa грeшaщитe, с двe дyми - aкo бихa пoдрaжaвaли нa Oбрaзeцa, тo църквaтa би имaлa yспeх пo всичкитe си пpeдeли.” *Пaк тaм, т. 5, с. 176.*

Пeтък

19 юли

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Oпишeтe кaквo бихa зaбeлjзaли хoрaтa в oтнoшeниeтo и пoвeдeниeтo нa чoвeк, кoйтo oбичa Бoгa.
2. Кaк мoгa дa рaзвия пo-силнo брaтскaтa любoв в сърцeтo си?
3. Към кoгo измeждy мoитe пoзнaти слeдвa дa сe oтнaсям с пo-гoлjмo брaтoлюбие?
4. Кaк мoгa дa нaричaм грeхa с пpaвилнoтo мy имe и в същoтo вpeмe дa избягвaм дa пpoявявaм oбвинитeлeн и oсъдитeлeн дyх?
5. Зaщo имaм склoннoстa в мислитe си дa бъдa сурoв към нpaвствeнo пo-слaбитe хoрa?

Най-високата цел

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството“ (Колосяни 3:14).

„Когато посветените вярващи се събират, разговорът им няма да бъде върху несъвършенствата на другите, нито ще има привкус на роптание или оплакване; но тях ще ги обкръжава милосърдието и любовта, ще ги обединява връзката на съвършенството.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 509.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 5:*
1. гл. 13 „Ще ограбва ли човек Бога?“ от: „Не желаете ли да приемете това обещание, да отстраните себелюбието и да започнете...“ до края на главата (с. 154 -157 англ. изд.),
2. гл. 67 (бълг. изд.) „Светски влияния“ от: „Всяка душа, която наистина вярва истината, ще има съответстващи дела“ до края (гл. 64, с. 547-549 англ. изд.).

Неделя

21 юли

1. СВРЪХ И ОТВЪД ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЧУВСТВА

а. Защо любовта в стълбата на Петър се споменава едва след братолюбиеето? 2 Петрово 1:7 (последна част); Римляни 5:7, 8; Яков 3:17.

2 Петр. 1:7 (последна част): *И на братолюбиеето си любов.*

Рим. 5:7, 8: *Защото едва ли ще се намери някой да умре даже за праведен човек; (при все че е възможно да дръзне някой да умре за благия); 8 но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато още бяхме грешници, Христос умря за нас.*

Яков 3:17: *Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна.*

„Трябва да обичаме хората заради Христос. За естественото сърце е лесно да обича няколко любимци и да бъде пристрастно към тези специални малцина; но Христос ни заръчва да се обичаме един друг, както Той

ни е възлюбил.” Свидетелства към проповедници, с. 156.

б. Какво Исус свързва със съвършенството? Матей 5:43–48; Лука 6:36; Колосяни 3:14.

Матей 5:43-48: Чули сте, че е било казано: „Обичай ближния си, а мрази неприятеля си“. 44 Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят; 45 за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните. 46 Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? 47 И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? 48 И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец.

Лука 6:36: Бъдете [прочее], милосърдни, както и Отец ваш е милосърден.

Колосяни 3:14: А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

„Хората бяха възхитени от чистотата и моралното достойнство на нашия Спасител и в същото време Неговата безкористна любов и нежна доброта спечели сърцата им. Той беше олицетворение на съвършенството.“ *Служители на евангелието, с. 73 [издание от 1892 г.]*

„Не подхранвайте в себе си чувството за висше превъзходство, като се мислите за по-добри от другите. „Така щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.“ Когато приведете своята воля в подчинение на Христовата, ще придобиете мир и покой. Тогава любовта на Христос ще царува в сърцето ви.“ *Вести към младите, с. 73.*

Понеделник

22 юли

2. ПРИДАВАНЕ НА НЕБЕСНО ОТНОШЕНИЕ

а. Опишете дълбочината на отношението на истинския християнин към другите. Псалм 101:2; Филипяни 2:1-4.

Псалом 101:2: Ще внимавам на пътя на непорочността. Кога ще дойдем при мене? Ще ходя с незлобиво сърце сред дома си.

Филипяни 2:1-4: И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, 2 направете радостта ми пълна, като мислите все едно,

като имате еднаква любов и бъдете единодушни и единомислени. 3 Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. 4 Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото.

„Прибързаният, лесно възбудим нрав ще бъде успокоен и покорен от еля на Христовата благодат. Чувството, че греховете са простени, ще донесе мир, превъзхождащ всяко знание. Ще се породи сериозен стремеж да се побеждава всичко, противоречащо на християнското съвършенство. Разногласието ще изчезне. Този, който преди е намирал грешки у другите, ще установи, че в собствения му характер съществуват много по-големи грешки.“ *Вест към младите, с. 73.*

б. Само по какъв начин описаното по-горе отношение може да обитава в сърцето на всеки от нас? Филипяни 2:5-8; 1 Коринтяни 2:16.

Филипяни 2:5-8: *Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; 6 Който, като беше в Божия образ, пак не счита, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 7 но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 8 и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.*

1 Коринт. 2:16: *Защото, „Кой е познал ума на Господа, за да може да го научи? А ние имаме ум Христов.*

„Себелюбието е, което накърнява нашия мир. Докато нашето Аз е живо, ние винаги сме готови да го пазим от всяко огорчение, от всяко оскърбление. Но ако личното Аз е умряло и животът ни е скрит с Христа у Бога - пре небрежението и унижението не ще ни причиняват болка. Ние ще сме глухи за всеки упрек, слепи за всяка подигравка и оскърбление...

...Христовият мир е постоянен и траен. Той не зависи от обстоятелствата на живота, не зависи от големината на земното богатство, нито от числото на приятелите ни. Христос е източникът на живата вода и щастието, което Той дава, не преминава.

Когато Христовата кротост е проявена в дома, неговите обитатели ще бъдат щастливи. Кротостта не възбужда спорове и не отвърща с лоша дума, а усмирява буйния дух и излъчва една благост, от която се повлияват всички в дома. Там, където се проявява кротост, семейството на земята ще стане част от голямото семейство на небето.

За нас би било много по-добре да страдаме лъжливо оклеветени, отколкото да се обременяваме да отмъщаваме на враговете си. Духът на омразата и на отмъщението води началото си от Сатана и причинява само

вреда на оня, който подхранва такъв дух. Сърдечното смирение, онази кротост, която е плод на пребъждането в Христа, е истинската тайна на благословието. Господ „прославя смирените със спасение” (Пс. 149:4 – синодален превод).” *Мисли от планината на блаженствата*, с. 16, 17.

3. ИСТИНСКА СРЕЩУ ФАЛШИВА ЛЮБОВ

а. Опишете истинската любов, която Бог е готов да даде на всички, които искрено и сериозно желаят да я получат и да я съхраняват дълбоко в сърцето си. Матей 5:6; 1 Коринтяни 13:4-8.

Матей 5:6: Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.

1 Коринт. 13:4-8: Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, 5 не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, 6 не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, 7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

„За да може църквата да успява, трябва да има усърдно усилие от страна на нейните членове да съхраняват скъпоценното цвете на любовта. Създайте му всички необходими условия да може да процъфтява в сърцето. Всеки истински християнин ще развива в живота си характеристиките на тази божествена любов; той ще разкрива духа на сдържаност и благотворителност, и ще бъде свободен от завист и ревност. Такъв характер, развит чрез думи и действия, няма да отблъсква, не ще бъде неприветлив, студен и безразличен към интересите на другите. Човекът, който култивира скъпоценното растение на любовта, ще има себеотрицателен дух и няма да изгуби самоконтрол дори, когато е провокиран. Той не ще вмениява грешни мотиви и зли намерения на другите, но ще бъде много чувствителен към греха, когато се намери у някого от Христовите ученици.

Любовта не е самохвална. Тя е смирена; никога не подтиква човек да се хвали и да се превъзнася. Любовта към Бога и към нашите ближни няма да проявява прибързани действия, нито ще ни кара да бъдем арогантни, критикуващи или тиранични. Любовта не се надува. Сърцето, в което царува любовта, ще бъде водено да проявява нежно, учтиво, състрадателно поведение към другите, независимо дали те ни харесват, или не, независимо дали ни уважават или се отнасят зле към нас. Любовта е действителен прин-

цип; тя постоянно ни напомня да се погрижим за доброто на другите, като по този начин ни въздържа от необмислени постъпки, та да не се провалим в нашата цел да спечелим души за Христос. Любовта не търси своето. Тя няма да подтикне хората да търсят лесното за себе си, нито да угаждат на егото си. Прекаленото внимание, което отдаваме на Аза, е това, което толкова често пречи любовта в душите ни да расте.” *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 123, 124.*

б. Как сме предупредени срещу фалшивата любов? Яков 2:19; Юда 11-13.

Яков 2:19: Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят.

Юда 1:11-13: Горко им! Защото ходят по Каиновия път, заради печалба се впускат във Валаамовата заблуда, и погиват в Кореевото упорство. 12 Тя са подводни скали, когато пируват с вас в дружелюбните ви гощавки, и без страх напасват себе си; безводни облаци, носени от ветровете; есенни дървета, безплодни, два ж умрели, изкоренени; 13 свирепи морски вълни; които изпускат като пяна своите безсрамни дела; скитащи звезди, за които се пази мрачна тъмнина до века.

„Старейшина Б изглеждаше много свят човек. Той много коментираше за любовта. Говорейки за вярата, той каза: „Всичко, което трябва да направим, е да повярваме и тогава, каквото и да поискаме от Бога, ще ни бъде дадено.“ Брат Уайт отговори: „Благословенията са обещани при определени условия. Йоан 15:7: „Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде.“ Теорията ти за вярата е празна като прокъсан брашнен чувал. А що се отнася до истинската любов, тя е толкова внимателна, че никога не излиза от пътя на библейската истина.” *Духовни дарби, т. 2, с. 46, 47.*

Сряда

24 юли

4. ЕДИН ВАЖЕН ВЪПРОС

а. До колко е важно за нас да избилстваме с всички християнски милости, изброени като стъпала в Петровата стълба? 2 Петрово 1:8.

2 Петр. 1:8: Защото ако тия добродетели се намират у вас и избилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос.

„Нека притежавате християнските качества и те да изобилстват във вас. Отдайте на своя Спасител вашите най-добри и най-святи чувства. Бъдете напълно послушни на Неговата воля. Той няма да приеме нищо по-малко от това. Нека вашата непоколебимост не се разклаща от присмеха и подигравките на онези, чиито умове са отдадени на суетата. Следвайте своя Спасител независимо дали за вас се говори зло, или добро; считайте го за голяма радост и свещена чест да носите Христовия кръст. Исус ви обича. Той умря за вас. Ако нямате стремежа да Му служите с неразделено сърце, няма да успеете да се усъвършенствате в святост със страх от Бога и ще бъдете принудени най-накрая да чуете страшното слово: „Махнете се от Мене.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 237.*

б. Какво често пропускаме в днешния стресиращ свят? Песен на песните 2:15.

Песен на песните 2:15: Хванете ни лисиците, малките лисици, които погубват лозята; защото лозята ни цъфтят.

„Вие сте притиснати от неотложни грижи, товари и задължения; но колкото по-голямо е напрежението ви и колкото по-тежко е бремето, което трябва да носите, толкова по-голяма е нуждата ви от божествена помощ. Исус ще бъде вашият помощник. Имате нужда светлината на живота постоянно да осветява вашия път, тогава нейните божествени лъчи ще се отразяват върху другите. Божието дело е съвършено в своята цялост, понеже е съвършено във всичките си детайли. Именно съзнателното внимание към малките неща, както светът ги нарича, е това, което изгражда най-голямата красота и благополучие в живота. Малките жестове на милосърдие и любов, няколкото думи на любезност, дребните постъпки на себеотрицание, мъдрото използване и на минималните възможности, които се появяват, прилежното развитие на малките таланти - ето това прави хората велики в Божиите очи. Ако сте верни в малките неща и тези благородни черти на характера се намират у вас и изобилстват, те ще ви направят съвършени във всяко добро дело.

Не е достатъчно да сте готови щедро да дарявате от средствата си за Божието дело. Той ви призовава безрезервно да Му посветите всички ваши способности. Вашата грешка е в това, че не Му се отдавате напълно. Може да мислите, че при вашето положение е много трудно да поддържате тясна връзка с Бога, но работата ви ще бъде десет пъти по-трудна, ако не успеете да направите това...

Бог призовава към пълно и цялостно посвещение и Той няма да приеме нищо по-малко от това. Колкото по-трудно е положението ви, толкова повече се нуждаете от Исус.“ *Пак там, т. 4, с. 543, 544.*

5. ОПАСНАТА ЗАБРАВА = СЛЕПОТА

а. Какво се е случило с нас, ако ни липсва някое от християнските качества? 2 Петрово 1:9; Откровение 2:4.

2 Петр. 1:9: Но оня, у когото те не се намират, е спял, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове.

Откр. 2:4: Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов.

„Този, който не се изкачва по стълбата на християнското развитие и не прибавя в характера си нейните морални качества „е спял и късоглед“. Той не проумява, че без да напредва последователно, стъпало по стъпало, в израстването в благодатта и в познаването на нашия Господ Исус Христос, се поставя в положение, при което Божията светлина, огряваща над стълбата, не може да го озари. Тъй като не добавя моралните качества към характера си, той е забравил Божиите изисквания към него и че трябва да получи прощение на греховете чрез покоряването си на Божиите условия. Той се намира в положението на грешник пред Бога. Ако би имал Христовите благородни черти, би ги прилагал и увеличавал, но ако не принася плод в добри дела за слава на Бога, той остава в състоянието на слепота и невежество, самодоволство и грях. Той „е късоглед“. Очите му са приковани към земята, а не към Бога, Който стои в горния край на стълбата.

Тази група хора може да има земните предимства, но не разпознава привилегията и благословието да живее в светлината, която грее от Бога от върха стълбата. Те не знаят какво допринася за техния мир. Не са в състояние да погледнат назад с ясно духовно зрение, тъй като не виждат нещата в небесната им светлина. Някога са се радвали на Божията любов; покаяли са се за греховете си и са се записали в числото на служителите на Исус Христос, но са забравили всичките си обети, дадени на Бога при кръщението - всичките онези тържествени задължения, които са поели - да търсят небесната слава, чест и безсмъртие.” *Ръкописи, т. 19, с. 350, 351.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Защо и при какви ситуации съм в опасност да проявя несправедлива пристрастност?**
- 2. При какви условия съм склонен да се проваля в проявяването на любов към ближните?**
- 3. Как можем да различим между истинската и фалшивата любов?**
- 4. Какви малки жестове на милост и любов съм склонен да пренебрегвам?**
- 5. Защо все още не съм стигнал до стъпалото на любовта и защо това има толкова голямо значение?**

Дарби от първата събота за Образователния отдел на ГК

Обучението, подобно на освещението, е дело за цял един живот. То е неделима част от човешкия опит. Тази събота ви молим да подпомогнете църквата да разшири тази жизненоважна част от своята дейност.

Трябва да се научим да бъдем мисионери от най-ранните си години. „Всеки истински ученик се ражда в царството Божие като мисионер.“ (*Копнежът на вековете*, с. 195). „...и на тях да учиш прилежно чадата си, и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш“ (Второзаконие 6:7). Когато стигнем до победата и грехът и грешниците вече няма да ги има, делото на обучението ще продължи.

Сега, както никога преди, нашата църква трябва да бъде готова да осигури материали, които родителите да могат да използват, за да създадат подходяща образователна основа за децата си, за да може младите да растат в познаване на Божията воля и възрастните да могат да продължават да обогатяват познанията си.

За съжаление, повечето образователни институции са се отдалечили от основите на преподаването и са се превърнали в центрове за индоктринация на душите в светския мироглед. Осъзнавайки колко голямо влияние има училището върху техните деца, много хора се обърнаха към нас за материали, които да им помогнат да ги обучат за честта и славата на Бога.

Поради тази причина Образователният отдел при ГК е в процес на изграждане на цялостна учебна програма, съсредоточена именно върху тази цел. В партньорство с нашите братя и сестри педагози, както и с различните унии и полевни конференции, работата по подготовката на тази учебна програма е в пълен ход.

Но проектът е доста по-обширен от наличните средства. Нуждаем се от щедрия ви принос, за да можем да подготвим материалите, да ги преведем на различните езици и да ги направим финансово достъпни. Вашата подкрепа ни дава възможност да подготвим материали от най-високо качество, така че учениците, които ги използват в нашите училища и в домашните училища, да бъдат „подготвени за полезност в този живот и за служба на Бога през вечността.“ *Съвети към родители, учители и ученици*, с. 495.

Осъзнаваме, че това е един мащабен проект, но той определено си заслужава. С вашата подкрепа ще съумеем да произведем материали, за да подготвим най-младите сред нас да предадат по един ефективен и успешен начин евангелското послание на целия свят.

Предварително ви благодарим и нека Бог благослови и даровете, и дарителите.

Образователният отдел при Генералната конференция

Затвърдявайте вашето призвание

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова, братя, поставайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете” (2 Петрово 1:10).

„Онези, които са истински обърнати, са били погребани с Христос по подобие на Неговата смърт и възкресени от водния гроб по подобие на Неговото възкресение, за да ходят в обновения живот. Те трябва да затвърдяват тяхното призвание и избиране чрез вярно послушание към истината.”
Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1115.

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, том 9:*

1) Част 3 „Образование“ подзаглавия „Бог и природата” и „Един нагледен урок” (в англ. изд.: с. 186 -188);

2) Част 3 „Образование”:

а) подзаглавие „Мисионският труд – най-висшето образование” от: „Нашите училища трябва да бъдат раководени под наблюдението на Бога.” до края на подзаглавието;

б) подзаглавие „Работата на църковните училища” (в англ. изд.: с. 191 -194).

Неделя

28 юли

1. ПРИЗИВ КЪМ УСЪРДНОСТ

а. Кой трябва да бъде най-сериозният приоритет в нашия християнски живот? 2 Петрово 1:10. Защо това включва носенето на кръст в нашата опитност? Матей 10:38.

2 Петр. 1:10: *Затова, братя, поставайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете.*

Матей 10:38: *И който не вземе кръста си и не върви след Мене, не е достоен за Мене.*

„Бог е избрал определени критерии за съвършенство на характера и всеки, който чрез благодатта на Христос достигне стандарта на Негово-

то изискване, ще има изобилен достъп до царството на славата. Всички, които биха искали да достигнат до този стандарт на характера, ще трябва да използват средствата, които Бог е предоставил за тази цел. Ако искате да наследите почивката, която е оставена за Божиите чедра, трябва да станете съработници с Бога. Вие сте избрани да носите игото на Христос - да носите Неговото бреме, да вдигнете Неговия кръст. Трябва да бъдете усърдни „да затвърдявате вашето призвание и избиране” (по 2 Петрово 1:10). Изучавайте Писанията и ще видите, че нито един син или дъщеря на Адам не е избран да бъде спасен в неподчинение на Божия закон. Светът обезсилва Божия закон; но християните са избрани за осветление чрез покоряване на истината. Те са избрани да носят кръста, ако искат да носят короната.” *Основи на християнското възпитание, с. 125.*

„Онзи, който избягва кръста, избягва наградата, обещана на верните.” *Синове и дъщери на Бога, с. 248.*

Понеделник

29 юли

2. БОРБА С БОГА

а. Какъв пример ни се дава в лицето на Исус като Човешкия Син, докато ходеше по земята, който следва да имаме предвид, докато се стремим да преодоляваме недостатъците на характера си и така да затвърдяваме нашето призвание? Евреи 5:7, 8.

Евреи 5:7, 8: Тоя Христос в дните и плътта Си, като принесе със силен вик и със сълзи молитви и молби на Този, Който можеше да го избави от смърт, и като биде послушан поради благоговението Си, 8 ако и да беше Син, пак се научи на послушание от това, което пострада.

„Докато градът тънеше в тишина и учениците се бяха завърнали по домовете си, за да бъдат освежени чрез сън, Исус не спеше. Божествените Му молби се издигаха към Неговия Отец от Елеонския хълм, да бъдат учениците Му предпазени от злите влияния, с които всеки ден ще се сблъскват в света, и за да може собствената Му душа да бъде укрепена и подготвена за задълженията и изпитанията на идващия ден. Цяла нощ, докато Неговите последователи спяха, техният божествен Учител се молеше. Росата и скрежът на нощта падаха върху главата Му, склонена в молитва. Неговият пример е оставен за Неговите последователи.

Докато Величието на небето беше ангажиран със Своята мисия, Той често се молеше усърдно. Не винаги посещаваше Елеонската градина, защото учениците Му бяха научили любимото Му място за уединение и често Го следваха. Той избираше тишината на нощта, когато никой нямаше да Го

прекъсва. Исус можеше да изцелява болните и да възкресява мъртвите. Той самият беше източник на благословение и сила. Заповядваше дори на бурите и те Му се подчиняваха. Той бе неопетнен от поквара, чужд на греха; и все пак се молеше, и то често със силен плач и сълзи. Молеше се за Своите ученици и за Себе Си, като по този начин се уеднаквяваше с нашите нужди, слабости и недостатъци, които са така присъщи на човеците. Той беше могъщ молител, който не притежаваше страстите на нашата човешка, паднала природа, но изпитваше физическа немощ, подобно на нас, изкушаван във всичко, като нас. Исус издържа агония, която изискваше помощта и подкрепата на Неговия Отец.

Христос е нашият пример." *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 508, 509.*

б. Обяснете резултата от един такъв мощен молитвен живот. Деяния 4:13.

Деяния 4:13: А те, като гледаха дързостта на Петра и Иоана и бяха вече забелязали, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Исуса.

„Но Исус водеше живот на постоянно доверие в Отца, поддържан чрез непрестанно общуване с Него и службата Му за небето и земята беше без провал или колебание.

Като човек се молеше пред трона на Бога, докато човешкото Му естество приемеше небесния поток на силата, свързващ човечеството с Божеството. Като получаваше живот от Бога, Той предаваше живот на хората." *Възпитание, с. 80, 81.*

Вторник

30 юли

3. ПОСТЯНСТВАНЕ ВЪВ ВЯРАТА

а. Какво се случва всеки път, когато престанем да поддържаме постоянното усърдие в затвърдяването на нашето призвание и избиране? Езекил 33:13. Посочете пример.

Езекиил 33:13: Когато река на праведния, че непременно ще живее, а той като упоае на правдата си, извърши неправда, то ни едно от неговите праведни дела няма да се спомни; а поради неправдата, която е извършил, той ще умре.

„Бог разкри недоволството си от това, че Давид имаше много жени, като го посети със съдби и позволи злото да се надигне срещу него от собстве-

ния му дом. Ужасното бедствие, което Бог позволи да дойде върху Давид, който заради своята почтеност някога бе наречен мъж по Божието сърце, е доказателство за следващите поколения, че Бог няма да оправдае никого в нарушаването на Неговите заповеди; но че Той със сигурност ще накаже виновните, колкото и праведни и облагодетелствани от Бога да са били някога, когато са следвали Господа с чисто сърце. Когато праведните се отвърнат от праведността си и вършат зло, предишната им праведност няма да ги спаси от гнева на един справедлив и свят Бог.” *Духът на пророчеството, т. 1, с. 379.*

„За да се спаси една душа, тя трябва да приеме истината. Спазването на Божиите заповеди се явява вечен живот за получателя. Писанията ясно показват, че онези, които някога са знаели пътя на живота и са се радвали на истината, са в опасност да отпаднат, поради отстъпление и да бъдат изгубени. Следователно има нужда от решително, ежедневно обръщане към Бога.

Всички, които се стремят да поддържат учението за безусловното избиране (предопределението), че щом веднъж си спасен по благодат, завинаги оставаш в благодатта, вършат това срещу ясното „Така казва Господ.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1114, 1115.*

б. За разлика от това, какво трябва да бъде нашето отношение и защо трябва да помним жизненоважните истини? Езекил 18:21; 1 Коринтяни 15:1, 2 (първа част).

Езекиил 18:21: *Но ако беззаконникът се обърне от всичките грехове, които е сторил, пази всичките Ми повеления и постъпва законно и право, непременно той ще живее, няма да умре.*

1 Коринт. 15:1, 2 (първа част): *Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите, 2 чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил.*

„Мнозина считат, че могат да извинят и най-фрапантните си грешки със забравливост. Но нима те не притежават умствени способности така, както и другите? Следователно, те би трябвало да дисциплинират своята памет. Грех е да забравяш, да бъдеш немарлив. Ако си изградите навика да бъдете немарливи, рискувате да занемарите дори спасението на собствената си душа и накрая да установите, че сте неподготвени за Божието царство.” *Притчи Христови, с. 358, 359.*

„Винаги носете Библията със себе си и щом ви се отдаде случай, четете я; запаметявайте текстовете. Даже докато ходите по улицата, можете да прочетете един пасаж и да размишлявате върху него, като по този начин го запаметявате.” *Пътят към Христа, с. 90.*

4. ИЗБРАНИ СПОРЕД НАШИТЕ ИЗБОРИ

а. Какъв е резултатът, когато спазваме условията, чрез изпълнението на които затвърдяваме нашето призвание и избиране? 2 Петрово 1:10 (последна част), 11.

2 Петр. 1:10 (последна част), 11: *Защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. 11 Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.*

„Идеалът на Бога за Неговите чада е по-висок и от най-голямата висота, до която човешкото мислене може да достигне. „И тъй, бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец” (Матей 5:48). Тази заповед е едно обещание. Планът за изкуплението предвижда нашето пълно освобождение от властта на Сатана. Христос винаги отделя покаялата се душа от греха. Той дойде да съсипе делата на дявола и да направи така, че Светият Дух, вложен във всяка покаяла се душа, да я пази от съгрешаване.

Действията на изкушителя не трябва да бъдат считани като извинение за каквато и да е погрешна постъпка. Сатана ликува, когато чува как хора, наричащи се Христови последователи, се извиняват за уродливите черти на своя характер. Точно тези извинения водят до грях. Не може да има никакво извинение за греха. Осветен характер, Христоподобен живот са достъпни за всяко каещо се и вярващо Божие чадо.” *Копнежът на вековете, с. 311.*

б. Как избирането по благодат, затвърдено чрез нашата сила да избираме, се прояви в живота на Яков и Исав? 1 Петрово 1:2 (първа част); Римляни 9:10–14; 11:4, 5.

1 Петр. 1:2 (първа част): *Избрани по предузнанието на Бога Отца, чрез освещението на Духа, за да сте послушни и да бъдете поръсени с кръвта Исус Христова.*

Рим. 9:10-14: *И не само това, но и когато Ревека зачна от едного, сиреч, от нашия отец Исаака, 11 макар че близнаците не бяха още родени и не бяха още сторили нещо добро или зло, то, за да почива Божието по избор намерение, не на дела, но на онзи, който призовава, 12 рече ѝ се: „По-големият ще слугува на по-малкия“; 13 както е писано: „Якова възлюбих, а Исава намразих“. 14 И тъй, какво? Да речем ли, че има неправда*

у Бога? Да не бъде!

Рим. 11:4, 5: *Но що му казва божественният отговор? - „Оставил съм Си седем хиляди мъже, които не са преклонили коляно пред Ваала“. 5 Така и в сегашно време има остатък, избран по благодат.*

„Исав и Яков бяха еднакво поучавани в знание за Бога и еднакво бяха свободни да следват Неговите заповеди и да получават Неговото благоволение. Но този избор не бе направен и от двамата. Двамата братя бяха поели по различни пътища, които все повече продължаваха да се раздалечат.

Исав не бе изключен от благословенията на спасението, поради някакъв капризен избор от страна на Бога. Даровете на Божията благодат чрез Христос се дават свободно на всички. Човек може да се погуби само в резултат на собствения си избор. Бог е изложил в Словото Си условието, според което всяка душа ще бъде избрана за вечен живот — послушание на Неговите заповеди чрез вяра в Христос. Бог е избрал характер в хармония с Неговия закон и всеки, който отговаря на стандарта на тези Божествени изисквания, ще влезе в царството на славата...

„Блажени са, които изпълняват заповедите Му, за да имат право да ядат от дървото на живота и да влязат в града през портите“ (Откр. 22:14). Според Божието слово това е единственият избор, определящ окончателното спасение на човека.“ *Патриарси и пророци, с. 207, 208.*

Четвъртък

1 август

5. ДА СЕ ДЪРЖИМ ЗДРАВО ЗА ПОБЕДИТЕЛЯ

а. Как апостол Павел описва възхода в християнския си път? Филипяни 3:12–14.

Филипяни 3:12-14: *Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното, 14 пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призиване в Христа Исуса.*

б. Откъде знаем, че победата е възможна в Христос? Филипяни 1:6; Юда 24; 1 Коринтяни 1:30.

Филипяни 1:6: *Като съм уверен именно в това, че оня, който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса Христа.*

Юда 24: *А на Онзи, Който може да ви пази от препъване, и да ви по-*

стави непорочни в радост пред Своята слава.

1 Коринт. 1:30: *А от Него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление.*

„Ние сме спасени чрез изкачване на стълбата стъпало по стъпало, гледайки към Христос, прилепвайки се към Него, издигайки се стъпка по стъпка до Христовата висота, така че Той да стане нашата мъдрост и правда, и освещение, и изкупление. Вярата, добродетелта, благоразумието, себеобузданието, търпението, благочестието, братолюбието и любовта са стъпалата на тази стълба...

Не е лесно да се придобие безценното съкровище на вечния живот. Никой не може да се заеме с това и в същото време да се носи по течението на света. Човек трябва да излезе от света, да се отдели от него и да не се допира до нечистото. Никой не може да действа като светски човек, без да бъде понесен от течението на света. Никой няма да успее да напредне в духовното си развитие без системни и постоянни усилия. Онзи, който иска да победи, трябва да се държи здраво за Христос. Не трябва да поглежда назад, а да държи погледа си винаги нагоре, придобивайки едно благодатно качество на характера след друго. Вашата безопасност зависи от личната ви бдителност. Сатана разиграва мача на живота за вашата душа. Не се отклонявайте нито сантиметър към неговата страна, за да не спечели предимство над вас.

Ако някога искаме да достигнем небето, това може да стане, като свържем душите си с Христос, облегнем се на Него и се пуснем от света, от неговите безумия и обаяния. От наша страна трябва да има духовно сътрудничество с небесните разумни същества.” *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 147, 148.*

Петък

2 август

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Какво общо има кръстът с моя живот?**
- 2. Защо интензивността на моя молитвен живот е толкова важна за спасението?**
- 3. Каква е причината човек да пада пред изкушението?**
- 4. Обяснете защо грешащият Яков е приет от Бога, а Исав е отхвърлен.**
- 5. Дайте пример за някои обещания, които да имате предвид, когато се стремите да победите изкушенията.**

Укрепени в настоящата истина

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, която сега държите” (2 Петрово 1:12).

„Нямаме никакво съмнение, нито сме се съмнявали през годините, че ученията, които поддържаме днес, са настоящата истина и че се приближаваме към окончателния съд. Подготвяме се да срещнем Този, Който, придружен от светите ангели, ще се яви в небесните облаци, за да облече верните и праведните в безсмъртие.” *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 355.*

Препоръчително четиво: Опитности и видения, подзаглавия „Вестителите” и „Белегът на звяра” (с. 61 -71 англ. изд.)

Неделя

4 август

1. РАСТЕНЕ ТУК И СЕГА

а. Какво подчерта апостол Петър на вярващите? 2 Петрово 1:12-15.

2 Петр. 1:12-15: *Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, която сега държите. 13 И мисля, че е право, докато съм в тая телесна хижа, да ви подтиквам чрез напомняне; 14 понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както ми извести нашият Господ Исус Христос. 15 Даже ще се постарая щото вие и след смъртта ми, да можете всякога да помните тия работи.*

„В дните на Лутер имаше една настояща истина - истина със специално значение за онова време; настояща истина, отнасяща се за църквата има и днес. На Този, Който прави всичко според съвета на собствената Си воля, е било угодно да постави хора при различни обстоятелства и да им възложи задължения, специални за времето, в което живеят, и за условията, в които се намират. Ако оценят дадената им светлина, истината ще се разкрие в още по-широки хоризонти пред тях.” *Великата борба, с. 143, 144.*

6. Обяснете как трябва да израстваме в разбирането си за светлината, изпратена от Небето. Евреи 5:12–14; 6:1-3.

Евреи 5:12-14: *Понеже докато вие трябваше до сега, според изтеклото време, и учители да станете, имате нужда да ви учи някой изново най-елементарните начала на Божиите словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, а не от твърда храна. 13 Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; 14 а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.*

Евреи 6:1-3: *Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога, 2 учение за кръщения, за ръкополагане, за възкресяване на мъртви и за вечен съд. 3 И това ще сторим, ако Бог позволи.*

„Всяка стъпка на вяра и послушание води душата до по-близка връзка с Този, Който е светлината на света и у Когото „няма никаква тъмнина.“
Пак там, с. 476.

Понеделник

5 август

2. ОТГОВОРНИ ЗА СВЕТЛИНАТА

а. Защо и как трябва да променим начина си на действие, когато получаваме повече небесна светлина? Яков 4:17; Притчи 4:18; Матей 6:23.

Яков 4:17: *Прочее, ако някой знае да прави добро и го не прави, грях е нему.*

Притчи 4:18: *Но пътя на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане съвършен ден.*

Матей 6:23: *Но ако око̀то ти е болна̀во, то ця̀лото ти тя̀ло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина то колко го̀ляма ще е тъмнината!*

„Бог държи отговорност на Своя народ според дадената му благодат и истина. Всички Негови праведни искания трябва да бъдат напълно изпълнени. Човеците, от които ще се търси сметка, трябва да ходят в светлината, която ги огрява. Ако не го сторят, светлината им се превръща в тъмнина, която е толкова голяма, колкото изобилно е била дадена светлината. През годините се е натрупвала светлина, която е огрявала Божия народ;

но мнозина са пренебрегвали да я следват и поради тази причина са в състояние на голяма духовна слабост.

Божият народ сега загива не поради липса на знание. Те няма да бъдат осъдени, защото не познават пътя, истината и живота. Истината, която е достигнала до техния разум, светлината, която е огряла душата, но е била пренебрегната или отхвърлена, тя ще ги осъди. Онези, които никога не са имали светлина за отхвърляне, няма да бъдат осъдени. Какво повече е могло да се стори за Божието лозе от това, което вече е сторено? Светлина, скъпоценна светлина, грее над Божия народ; но това няма да ги спаси, освен ако те не се съгласят да бъдат спасени от нея, не живеят напълно според нея и не я предават на другите, които са в тъмнина. Бог призовава Своя народ да действа. Необходимо е да се извърши една лична работа на изповядване и изоставяне на греховете, и завръщане към Господа. Човек не може да свърши тази работа за някой друг. Религиозното знание се е натрупало и това е увеличило съответните отговорности. Голяма светлина е огряла църквата и тази светлина осъжда членовете ѝ, защото отказват да ходят в нея. Да биха били слепи, не щяха да имат грях. Те обаче са видели светлината и са чули много от истината и при все това пак не са станали мъдри и свети. Много братя и сестри от години не са напредвали в познанието и истинската святост. Те са духовни джуджета. Вместо да вървят напред към съвършенството, те се връщат назад към тъмнината и робството на Египет. Техните умове не са насочени към благочестието и истинската святост.

Ще се събуди ли Божият Израил? Ще се стремят ли всички, които изповядват благочестието, да премахнат всяка неправда, да изповядат пред Бога всеки таен грях и да смирят душата си пред Него? Ще изследват ли с голямо смирение мотивите на всяко свое действие, като знаят, че Божието око чете всичко и издирва всяко скрито нещо? Нека тази работа бъде грижливо и обстойно извършена, а посвещението на Бога да бъде цялостно. Той ни призовава за пълно предаване на всичко, което имаме и което сме. Проповедници и народ се нуждаят от обновено духовно обръщане, преобразяване на ума, без което ние се явяваме ухание не за живот, а за смърт.” *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 123, 124.*

Вторник

6 август

3. НАСТОЯЩАТА ИСТИНА

а. Дайте примери за теми, които да бъдат в центъра на нашите изследвания и от които не трябва да се разсейваме. Даниил 7:9, 10; 8:14; Псалм 119:33-35.

Данаил 7:9, 10: Гледах догдето се положиха престоли, и Старият по дни седна, чието облекло беше бяло като сняг, и космите на главата Му като чиста вълна, престолът Му - огнени пламъци, и колелата Му пламенен огън. 10 Огнена река излизаше и течеше пред Него; милион служители Му слугуваха, и милиарди по милиарди стояха пред Него; съдилището се откри, и книгите се отвориха.

Данаил 8:14: И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.

Псалом 119:33-35: Господи, научи ме пътя на Твоите повеления, и аз ще го пазя до край. 34 Вразуми ме, и ще държа закона Ти. Да! Ще го пазя от все сърце. 35 Управяй ме в пътя на Твоите заповеди, защото в него се наслаждавам.

„В Божието слово се съдържат много скъпи истини, но точно „настоящата истина“ (онази част от цялата библейска истина, която има най-важното значение за съответното време [виж 2 Петр. 1:12]) е това, от което се нуждае стадото сега. Видях опасността вестителите да изоставят някои от важните точки на истината и да се задълбочават върху неща, недопринасящи за обединението на стадото и за осветяването на душата. Сатана ще използва тук всеки удобен случай, за да навреди на стадото.

Но такива теми като Светилището - във връзка с две хиляди и триста денонощия, Божиите заповеди и вярата Исусова, могат напълно да обяснят миналото адвентно движение и да покажат каква е нашата днешна позиция, да затвърдят вярата на съмняващите се и да придадат сигурност на славното бъдеще. Често съм виждала, че това са главните теми, с които трябва да се занимават вестителите.” *Опитности и видения*, с. 63.

б. Кое се явява жизненоважният аспект на настоящата истина в продължение вече на около 180 години (сравнително скорошен период на фона на световната история)? Откровение 14:6-13.

Откр. 14:6-13: И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. 7 И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. 8 И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване. 9 И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на зяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, 10 той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред свети-

те ангели и пред Агнето. 11 И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдих ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му. 12 Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса. 13 И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени от сега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях.

„Вдъхновеното Божие слово е определило как да бъдат разположени при провъзгласяването си първата, втората и третата ангелски вести. И нито дума, нито буква не трябва да се преместват от мястото им. Така както няма човешки авторитет, който да може да размени Новия завет със Стария, така и никой няма право да променя мястото на тези вести. Старият Завет представлява Евангелието в образи и символи. Новия Завет е същността на Евангелието. Едното е толкова важно, колкото и другото. Старият завет представя уроци, изговорени Христос и те по никакъв начин не са изгубили своята сила и до днес. Първата и втората ангелски вести са дадени през 1843 г. и 1844 г. Сега сме под провъзгласяването на третата, но и трите вести трябва да продължават да се предават. Днес също, както и преди, е толкова важно те да бъдат повторени на душите, които търсят истината. Писмено и устно трябва да прогласим вестите, показвайки тяхната последователност, както и изпълнението на пророчествата, които ни водят до третата ангелска вест. Не може да има трета вест без първата и втората. Трябва да предадем тези послания на света чрез публикации и беседи, като показваме на хората в хода на пророческата история какво вече се е изпълнило и какво предстои да бъде изпълнено.” *Съвети към писатели и редактори, с. 26, 27.*

Сряда

7 август

4. КОПНЕЖ ЗА ДУХОВНО ИЗРАСТВАНЕ

а. Опишете какво отношение ни е нужно, което ще ни позволи да прегърнем настоящата истина, както ни се открива, дори когато другите я отхвърлят. Еремия 29:13; Матей 18:3; Йоан 7:17.

Еремия 29:13: *И ще Ме потърсите и ще Ме намерите като Ме потърсите с цялото си сърце.*

Матей 18:3: *Истина ви казвам; ако се не обърнете като децицата, никак няма да влезете в небесното царство.*

Йоан 7:17: *Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали*

учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.

„Когато станете като малко дете, оставящо се да бъде ръководено, и когато разбирането ви бъде осветено и волята и предразсъдъците ви бъдат предадени на Бога, тогава голяма светлина ще огрее в сърцето ви, която ще озари Писанията и ще ви разкрие настоящата истина в нейната красива хармония. Истината ще се яви като златна верига, брънките на която са съединени в едно съвършено цяло.” *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 448.*

б. Как небрежността твърде често отслабва влиянието на настоящата истина и как може да бъде изцерена? Исая 56:9, 10; 1 Коринтяни 14:8; Откровение 3:17–19.

Исая 56:9, 10: Дойдете да ядете, вие всички полски животни, всички горски зверове! 10 Всичките му стражи са слепи, те са невежи; те всички са неми кучета, които не могат да лаят, които сънуват, лежат и обичат дрямане.

1 Коринт. 14:8: *Защото, ако тръбата издадеше неопределен глас, кой би се приготвил за бой?*

Откр. 3:17-19: *Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаеният, нещастен, сиромах, спял и гол, 18 то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. 19 Ония, които любя, Аз ги избличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш.*

„Има опасност да предадем третата ангелска вест по толкова неясен начин, че тя да не впечатли хората. Такова множество от странични интереси бива замесено, че вестта, която трябва да бъде провъзгласена със сила, отслабва и остава без глас.” *Пак там, т. 6, с. 60.*

„Определено живеем в последните дни на земната история. Трябва да осветим значително време на духовните си интереси, ако искаме да изпитаме духовното израстване, което е от съществено значение в тази епоха. Нужно е да извършим решителни реформи. Гласът каза: Стражите трябва да се събудят и да дадат на тръбата сигурно звучене. Идва утрото, а също и нощта. Събудете се, стражи Мои! Гласовете, които сега трябва да се чуят да представят истината, мълчат. Душите загиват в греховете си, а проповедниците, лекарите и учителите спят. Разбудете пазачите!” *Хроники на Тихоокеанската уния, 20 февруари 1908 г.*

„Истинският свидетел заявява, че когато предполагате, че наистина сте в добро състояние на благополучие, всъщност именно тогава имате нужда от всичко. Не е достатъчно проповедниците да изнасят само теоретични

теми, те трябва да представят и практически теми. Те трябва да изучават практическите уроци, които Христос даде на учениците Си и да ги приложат в живота, както и да обучат хората на тази практика. Тъй като Христос носи това изобличаващо свидетелство, ще сметем ли, че Той е лишен от нежна любов към Своя народ? О, не! Онзи, който е умрял, за да изкупи човека от смъртта, обича с божествена любов, а онези, които обича, Той изобличава." *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 257, 258.*

Четвъртък

8 август

5. ЗЕМЯТА ПРОСВЕТЛЕНА СЪС СЛАВА

а. Опишете как настоящата истина се разширява и набира скорост преди завръщането на Исус на земята. Откровение 18:1-5.

Откр. 18:1-5: След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. 2 Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; 3 защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудствуване, и земните царе блудствуваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош. 4 И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвувате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ; 5 защото греховете ѝ стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди.

„[Откровение 18:1, 2, 4 цитирано.] Този текст посочва време в бъдещето, когато вестта на втория ангел за падането на Вавилон от Откровение 14 глава, стих 8, ще се повтори. Допълнена е с новината за покварите, навлезли в различните организации, съставляващи Вавилон, откак вестта бе дадена за първи път през лятото на 1844 година." *Великата борба, с. 603.*

б. Как трябва да се държим предвид факта, че по-голямата част от света възприема вестта на настоящата истина за неудобна? 1 Коринтяни 2:12–16.

1 Коринт. 2:12-16: А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; 13 което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци. 14 Но естественият човек не побира това, което е от Божия

Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже, то се изпитва духовно. 15 Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва. 16 Защото, „Кой е познал ума на Господа, за да може да го научи? А ние имаме ум Христов.

„В нашия личен опит ние трябва да бъдем научени от Бога. Когато Го търсим с искрено сърце, ние ще Му изповядаме недостатъците на характера си; а Той е обещал да приеме всички, които идват при Него в смирение, признавайки своята зависимост от Него. Онзи, който изпълни Божиите изисквания, ще има постоянното присъствие на Христос и това приятелство ще бъде за него изключително ценно. Хващайки се за божествената мъдрост, той ще избяга от покварите, които са в света чрез похотта.” *Свидетелства към проповедници, с. 483.*

„Когато дойдете при Христос, няма да се хвалите: „Аз съм свят.“ Оставете Бог да изрече това за вас, защото вие не познавате собственото си сърце. Такова самохвалство е сигурно доказателство, че не познавате Писанията, нито Божията сила. Нека Бог да напише в книгите Си, ако пожелае, че сте послушно чадо, което спазва Неговите повеления с весело сърце, и регистрите ще разкрият това пред ангелите и хората в деня на получаването на наградата.” *Знаменията на времето, 22 декември 1887 г.*

Петък

9 август

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. По какво се различава днешната настояща истина от тази за отминалите времена?**
- 2. Защо нося отговорност пред Бог за това дали живея настоящата истина?**
- 3. Защо трябва да бъде моя цел да споделям настоящата истина с другите?**
- 4. Как отношението ми към по-ярката светлина влияе върху духовното ми израстване?**
- 5. Как трябва да се държа, когато се срещна с противопоставяне на настоящата истина?**

Пророчествата са за наша полза

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Освен това имаме по-достоверно нещо – пророческото слово, на което, добре правите, че давате внимание, като на светило, което свети на тъмно място, докле се ден развидели и зорница изгрее в сърцата ви” (2 Петрово 1:19).

„Когато приемем третата ангелска вест, ние не сме последвали басните, а „сигурното пророческо слово“. Сега живеем в пълното сияние на светлината на библиейската истина.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 592.*

Препоръчително четиво: *Избрани вести, кн. 1, гл. 1 „Боговъдъхновеността на пророците“ (с. 15 -23 англ. изд.)*

Неделя

11 август

1. ВЯРА, А НЕ БАСНИ

а. Защо Петър беше в състояние да потвърди божествеността на Исус Христос? Матей 17:1-7.

Матей 17:1-7: И след шест дни Исус взема Петра, Якова и брата му Иоана, и ги завежда на една висока планина на самото място. 2 И преобрази се пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. 3 И, ето, явиха им се Моисей и Илия, които се разговаряха с Него. 4 И Петър проговори, казвайки на Исуса: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз ще направя тука три скинии {Шатри.}, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия. 5 А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте. 6 И учениците, като чува това, паднаха на лицата си, и много се уплашиха. 7 А Исус се приближи при тях, допря се до тях, и рече: Станете, не бойте се.

„Бъдещото царство на славата бе представено на планината в миниатюра: Христос - Царят, Моисей - представител на възкръсналите светии, а Илия - представител на преобразените светии.

Учениците още не схващаха значението на картината, но се радваха, че техният търпелив, кротък и смирен Учител, Който бродеше по земята

като безпомощен странник, бе така почетен от двамата привилегирани от Небето мъже.” *Копнежът на вековете*, с. 422.

„Исус и тримата Му ученици прекараха цялата нощ в планината. Когато слънцето изгря, заслизаха надолу към равнината. Потънали в мисли, учениците благоговееха и мълчаха. Дори и Петър нямаше какво да каже.” *Пак там*, с. 426.

б. Какво беше Петър в състояние с увереност да заяви и как трябва ние, чрез вяра, да подражаваме на неговия смел пример? 2 Петрово 1:16–18.

2 Петр. 1:16-18: *Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие. 17 Защото Той прие от Бога Отца почест и слава, когато от великолепната слава дойде до Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение. 18 Тоя глас чухме сами ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него на светата планина.*

„Никоя лъжа не е от истината. Ако следваме хитро измислени басни, ние се обединяваме със силите на врага срещу Бога и Христос...

Всякакъв вид злина дебне възможността да ни нападне. Ласкателства, подкупи, примамки, обещания за чудно издигане, ще бъдат най-усърдно използвани.

Какво правят Божиите служители, за да издигнат бариерата на „Така казва Господ“ срещу това зло?” *Избрани вестии*, кн. 1, с. 194.

Понеделник

12 август

2. ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПРОРОЧЕСТВАТА

а. За какво можем да бъдем благодарни, когато е налице голямо объркване, както е показано в ситуацията, при която Христос придаде надежда на разочарованите ученици по пътя към Емаус? Лука 24:15–21, 27, 32; 2 Петрово 1:19.

Лука 24:15–21, 27, 32: *И като се разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях; 16 но очите им се удържаха да Го не познаят. 17 И рече им: Какви са тия думи, които разменяте помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени. 18 И един от тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: Само Ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия дни? 19 И рече им: Кое? А те му рекоха: Станалото с*

Исуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и в слово пред Бога и пред всичките люде; 20 и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. 21 А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израиля. И освен всичко това, вече е трети ден откак стана това.

2 Петр. 1:19: И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се зазори, и зорницата изгрее в сърцата ви.

„Сърцата на учениците [по пътя към Емаус] се развълнуваха. Вярата им се разпали. Възродиха се „за жива надежда“ още преди Исус да им се беше открил. Неговата цел бе да просветли разсъдъка им и да закрепи вярата им в твърдото пророческо слово. Той желаше истината да хване здраво корен в умовете им, не просто защото бе потвърдена от Неговото лично свидетелство, но поради неоспоримите доказателства, представени в символите и сенките на церемониалния закон, както и в пророчествата на Стария завет. Необходимо бе Христовите последователи да имат интелигентна вяра не само заради самите тях, но и за да могат да занесат на света познанието за Христос. И като първа стъпка в предаването на това познание Исус насочи учениците към „Моисея и пророците“. Такова беше свидетелството на възкръсналия Спасител за стойността и важноста на старозаветните писания.” *Великата борба*, с. 349.

„Божият план е душите, които са участници в това велико спасение чрез Исуса Христа, да бъдат Негови мисионери. Хората трябва да бъдат предупредени да се подготвят за идващия съд. На онези, които са слушали само басни, Бог ще даде възможност да чуят сигурното слово на пророчеството, за което те ще сторят добре да внимават на него като на светилник, осветяващ тъмно място. Бог ще представи сигурното слово на истината пред разума на всички, които внимават; всеки може да съпостави истината с басните, представени му от хора, претендиращи, че разбират словото Божие и че са компетентни да наставляват намиращите се в тъмнината.” *Свидетелства за Църквата*, т. 2, с. 631, 632.

б. Назовете едно предупреждение на ап. Павел към Тимотей, което е много актуално днес. 1 Тимотей 6:20, 21.

1 Тим. 6:20, 21: О, Тимотее, пази това, което ти е поверено, като се отклоняваш от скверните празнословия и противоречия на криво нареченото знание, 21 на което, като се предадох някои, отстраниха се от вярата. Благодат да бъде с вас. [Амин]

„Духът на езическото идолопоклонство е широко разпространен днес, макар че под влиянието на науката и образованието е приел по-изтънчена и привлекателна форма. Всеки ден добавя тъжни доказателства, че вярата в сигурното пророческо слово бързо намалява и че на нейно място суеверието и сатанинското чародейство завладяват умовете на хората.”
Пак там, т. 5, с. 192.

Вторник

13 август

3. КОТВА ЗА НАШАТА ДУША

а. Как можем да разпознаем истинското пророчество като котва и основен стълб на християнската вяра? Амос 3:7; 2 Петрово 1:20, 21.

Амос 3:7: *Наистина Господ Иеова няма да направи нищо Без да открие Своего намерение на слугите Си пророците.*

2 Петр. 1:20, 21: *И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в писанието не е частно на пророка обяснение на Божиата воля; 21 защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но [светите] човеци са говорили от Бога; движими от Светия Дух.*

„Много са наистина хората, които, поставят под въпрос достоверността и истинността на Писанията. Човешките разсъждения и въображенията на човешкото сърце подкопават вдъхновението на Божието Слово и това, което би трябвало да бъде прието като даденост, бива обгърнато от мъглата на мистицизма. Няма нищо ясно и определено, стоящо върху твърда основа. Това е едно от явните знамения на последните дни.” *Избрани вестии, кн. 1, с. 15.*

„Има хора, които се стремят да бъдат интересни, които считат себе си за по-мъдри от това, което е написано в Божието слово, но всъщност, тяхната мъдрост е глупост. Те изнамират в Словото разни чудни неща, идеи, разкриващи, че тези хора са много изостанали в разбирането на божествената воля и Божиите цели. В стремежа си да изяснят или да разгадаят мистериите, скрити от смъртния човек от векове, те са като някой, който маха безпомощно в тинята, неспособен да се измъкне от нея и при все това, указва на другите как да излязат от блатото, в което самият той се намира. Това е една подходяща илюстрация за хората, които са си поставили за цел да поправят грешките на Библията. Никой човек не може да подобри Библията, като предлага своите идеи какво Господ е искал да каже или е трябвало да каже.

Някои хора поглеждат към нас сериозно и казват: „Не мислите ли, че може да е имало някаква грешка в преписвача или в преводачите на Сло-

вото?“ Това, разбира се, е напълно възможно и човеците, чийто ум е толкова ограничен, че ще се усъмни и спъне в тази възможност или вероятност, биха били също толкова готови да се препънат и в тайните на Вдъхновеното Слово, защото слабите им умове не могат да прозрат Божиите намерения.” *Пак там*, с. 16.

„Господ говори на човешките същества с несъвършена реч, за да могат дегенериралите сетива и затъпелите възприятия на земните същества да схванат Неговите думи. Това показва как Бог слиза до нивото на човека. Той отива при падналите човешки същества там, където са. Библията, колкото и да е съвършена в своята простота, не отговаря на великите Божии идеи; защото безграничните Божествени идеи не могат да бъдат съвършено въплътени в ограничените носители на мисълта. Въпреки че на много хора им се струва, че Библията често преувеличава, в действителност нейният образен език е неадекватен да изрази великолепието на изказаните мисли, макар писателят да е подбирал най-красноречивите и убедителни фрази, чрез които да предаде на човеците истини от най-висш порядък.” *Пак там*, с. 22.

„Когато хората се осмеляват да критикуват Божието Слово, те се осмеляват да стъпят на свещена, свята земя и биха сторили по-добре да се убоят, да потреперят и да скрият мъдростта си като глупост. Бог не е определил никой човек да произнася присъда върху Неговото Слово, подбирайки кои неща са вдъхновени и кои не са.” *Пак там*, с. 23.

Сряда

14 август

4. БОЖИЯТА ГРИЖА ЗА НЕГОВИТЕ ДЕЦА

а. Опишете една подтискаща ситуация, която често се среща днес, и как следва да се справим с нея. 2 Петрово 2:1 -3; 1 Тимотей 4:1, 2; Второзаконие 6:24, 25.

2 Петр. 2:1-3: *Но имало е лъжливи пророци между людете, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел. 2 И мнозина ще последват техните похотливи дела, поради които човеци пътят на истината ще се похули. 3 От лакомство те ще ви мамят с приторени думи; но тяхната присъда, отдавна приготвена, не се забавя, и тяхното погубление не дреме.*

1 Тим. 4:1, 2: *А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамителни духове и бесовски учения, 2 чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла.*

Второзак. 6:24, 25: *Господ ни заповяда да вършим всички тия повеления и да се боим от Господа нашия Бог, за да ни бъде всякога добре, и за да пази Той живота ни, както прави и днес. 25 И това ще ни се счита за правда, ако внимаваме да вършим всички тия заповеди пред Господа нашия Бог, както ни заповяда.*

„Никога, никога преди не е имало време, когато истината да е страдала толкова много от това да бъде представяна погрешно, омаловажавана и отхвърляна чрез извратените спорове на човеците, както в тези последни дни. Човеци изнасят своя разнороден куп от ереси, които те представят като божествено слово за народа. Хората биват очаровани от нещо ново и странно и не им достига опит да проявяват мъдрост да разпознаят характера на идеите, които човеците им представят като нещо значително. Но определянето на нещо като значително и приказането му към Божието слово, съвсем не го прави истина...

Трябва да чуваме Божия глас от разкритото Негово Слово, сигурното пророческо слово. Онези, които имат желание да се възвеличават и да се стремят да направят някое чудо, биха сторили по-добре да отрезнеят и да се осъзнаят.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1064, 1065.*

„Божият закон е основата на всяка трайна реформация. Ние трябва да представим на света по един ясен и категоричен начин необходимостта да се покоряваме на този закон. Послушанието на Божия закон е най-силната подбуда за трудолюбието, икономията, верността и справедливостта във взаимоотношенията между човеците...

Онези, които старателно се вслушват в Господния глас и с желание спазват Неговите заповеди, ще бъдат сред душите, които ще видят Бога.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 199.*

б. Кои библейски примери цитира Петър, за да покаже необходимостта от и сигурността на Божието милостиво избавление за онези, които Го обичат и се боят от Него? 2 Петрово 2:4-8.

2 Петр. 2:4-8: *Защото, ако Бог не пощади и ангели, когато съгрешиха, но ги хвърли в мрака на най-дълбоките ровове, и ги предаде да бъдат вардени за съд; 5 и ако не пощади стария свят, но опази с още седем души Ноя, проповедника на правдата, когато нанесе потоп върху нечестивия свят; 6 тъй също, ако Той осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие, 7 но избави праведния Лот, комуто бе досадил развратния живот на нечестивите; 8 (защото тоя праведен човек, като живееше между тях измъчваше от ден на ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела).*

„...Божият народ, макар и изложен на измамническата мощ и никога нестихващата злоба на княза на тъмнината и в борба с всичките сили на злото, може да бъде сигурен в постоянната закрила на небесните ангели. А такава сигурност не е обещана без нужда. Бог е дарил на чедата Си обещанието за благодат и закрила, защото те ще се сблъскат с мощните слуги на злото - неизброими, решителни и неуморими оръдия, чиято злоба и сила никой не може безопасно да пренебрегне или да не забележи.”
Великата борба, с. 513.

Четвъртък

15 август

5. ДА ЦЕНИМ НАШИЯ ИЗБАВИТЕЛ

а. Кое е най ценното избавление, което Бог ни предлага? 2 Петрово 2:9 (първата половина); 1 Коринтяни 10:13; Псалм 50:15.

2 Петр 2:9 (първа част): *То знае Господ как да избави благочестивите от напаст.*

1 Коринт. 10:13: *Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.*

Псалом 50:15: *И призиви Ме в ден на напаст; и аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш.*

„Бог ще опази всички, които ходят в пътя на послушанието. Но да се отклоним от него, означава да рискуваме и да застанем на сатанинска почва. Там със сигурност ще паднем. Спасителят ни е заръчал: „Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение” (Марк 14:38). Размишлението и молитвата биха ни предпазили от втурване в пътя на опасността без нужда и така ние бихме си спестили много поражения.

Обаче не бива да губим кураж, когато бъдем нападнати от изкушението. Често в ситуация на изпит се колебаем дали Божият Дух ни води. Но Божият Дух беше Този, Който заведе Исус в пустинята, за да бъде изкушаван от Сатана. Когато Бог ни въвежда в изпитания, Той има цел, която иска да постигне чрез тях за наше добро. Исус не се облягаше на Божиите обещания, за да навлезе своеволно в изкушенията, нито се обезвери, когато изкушението дойде. Така и ние не бива да се поддаваме. ” *Копнежът на вековете, с. 126 -129.*

„Изкушението не е грях. Исус беше свят и чист; и все пак Той беше изкушаван във всичко като нас, и то - със сила и мощ, които човек никога няма да бъде призван да издържи. В Своята успешна съпротива Той ни оста-

ви светъл пример да следваме по Неговите стъпки. Ако сме самоуверени или се надяваме на своята праведност, ще бъдем оставени да паднем под силата на изкушението; но ако погледнем към Исус и се доверим на Него, ние призоваваме на помощ сила, която е победила врага на бойното поле, и с всяко изкушение Той ще ни осигури изходен път. Когато Сатана нахлуе като река, трябва да посрещнем изкушенията му с меч на Духа и Исус ще ни бъде помощник и ще издигне за нас бойно знаме срещу него. Бащата на лъжите се тресе и трепери, когато изгарящата Божията истина е хвърлена в лицето му. " Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 426.

Петък

16 август

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Как разбирането на библейските пророчества може да ми помага в идните дни?**
- 2. Защо Исус разкри пророчествата на учениците, отиващи към Емаус?**
- 3. По какви начини Сатана се стреми да подкопава доверието ни в Писанията?**
- 4. Защо е толкова важно да се придържаме непоколебимо към думите на Вдъхновението?**
- 5. Когато сме нападнати от изкушение, какво трябва да си помним да направим?**

Чистота във времена на поквара

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „За чистите всичко е чисто; а за осквернените и невярващите нищо няма чисто, но и умът им и съвестта им са осквернени“ (Тит 1:15).

„Много злини могат да бъдат избегнати чрез предпазливостта и вниманието на жените, които не допускат никакво свободно държание и не приемат никакво неуместно внимание, а запазват своето високо морално чувство и достойнство.“ *Християнски дом*, с. 331.

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5,

1) гл. 12 „Агенти на Сатана“ (с. 137-148 англ. изд.);

2) гл. 20 „Ще посещаваме ли доктори – спиритисти?“ (с. 191 -199 англ. изд.)

Неделя

18 август

1. ДА ВНИМАВАМЕ С НАШЕТО ОТНОШЕНИЕ И ПОВЕДЕНИЕ

а. Как Бог наказва сестрата на Моисей за нейната завист и как това е предупреждение и към нас днес? Числа 12:1, 2, 6 -10; Яков 4:11; 2 Петрово 2:9 (втората половина), 10.

Числа 12:1, 2, 6-10: *В това време Мариам и Аарон говориха против Моисея поради етиопянката, която бе взел за жена, (защото беше взел една етиопянка); и рекоха: 2 Само чрез Моисея ли говори Господ? Не говори ли и чрез нас? И Господ чу това. 6 И рече: Слушайте сега думите Ми. Ако има пророк между вас, Аз Господ ще му стана познат чрез видение, на сън ще му говоря. 7 Но слугата Ми Моисей не е така поставен, той, който е верен в целия Ми дом; 8 с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а не загадъчно; и той ще гледа Господния Образ. Как, прочее, не се убояхте вие да говорите против слугата Ми Моисей? 9 И гневът на Господа пламна против тях, и Той си отиде. 10 И като се оттегли облякът от шатъра, ето, Мариам беше прокажена, бяла като сняг; като погледна Аарон на Мариам, ето, тя беше прокажена.*

Яков 4:11: *Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия.*

2 Петр. 2:9 (втора част), 10: *То знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а несправедните да държи под наказание за съдния ден, 10 а особено тия, които с нечисто пожелание следват плътските страсти и презират властта. Смели и упорити, те не се страхуват да хулят славните същества.*

„Ако не бяха упрекнати пред всички, завистта и недоволството на Мариам щяха да доведат до голямо зло. Завистта е една от най-отявлениите сатанински черти, с едни от най-пагубните последици, която може да съществува в човешкото сърце. Мъдрецът казва: „Яростта е жестока и гневът е като наводнение, но кой може да устои пред завистта?“ (Притчи 27:4). Завистта първа причини несъгласие в небето и подхранването ѝ е докарало безброй злини на хората. „Защото гдето има завист и крамолничество, там има бъркотия и всякакво лошо нещо“ (Яков 3:16).

Не бива да смятаме, че е незначително нещо да говорим зло за другите или да ставаме съдии на техните подбуди и действия. „Който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона. А ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия“ (Яков 4:11). Има само един Съдия... А който се заема да съди и да обвинява своя ближен, си присвоява прерогативите на Създателя.

Библията особено ни поучава да внимаваме да не хвърляме необмислено обвинение против призваните от Бога да действат като Негови посланици.“ *Патриарси и пророци, с. 385, 386.*

Понеделник

19 август

2. АРОГАНТНА САМОНАДЕЯНОСТ

а. Как Бог предупреждава срещу арогантните човеци, които се хвалят със своята похот, особено ако се опитват да се промъкнат сред Неговия народ? 2 Петрово 2:11–13.

2 Петр. 2:11-13: *докато ангелите, ако и да са по-големи в мощ и сила, не представят против тях хулителна присъда пред Господа. 12 Тия, обаче, като животни без разум, естествено родени, за да бъдат ловени и изстребвани, хулят за неща, които не знаят, и ще погинат в своя разврат, 13 приближаващи да получат заплатата на неправдата - люде, които считат за удоволствие да разкошествуват денем. Те са петна и позор; наслаждават се с примамките си, когато са на угощение при вас*

„Когато омайващата сила на Сатана контролира човека, Бог бива забравен, а човекът, изпълнен с покварени цели, бива издигнат. Тези изма-

мени души практикуват тайно разврат, като че ли е добродетел. Това е вид чародейство. За тях може да се зададе въпросът на апостола към галатяните: „...кой ви омая, вас, пред чиито очи Исус Христос е бил ясно очертан като разпнат?“ Винаги има омайна сила в ересите и разпуснатостта. Умът е толкова заблуден, че не може да разсъждава смислено и илюзията непрестанно го отдалечава от чистотата. Духовното зрение се замъглява и хората, с досега неопетнен морал, биват объркани от измамната софистика на онези агенти на Сатана, които твърдят за себе си, че са пратеници на светлината. Именно тези твърдения са заблудата, която дава сила на сатанинските агенти. Ако те излязат дръзко и пристъпят да действат открито, ще бъдат отблъснати без колебание; но те работят първо да спечелят симпатиите и да придобият репутацията на свети, себепожертвувателни Божии люде. След това, претворявайки се на Божии специални пратеници, те започват изкусната си работа по отклоняване на душите от пътя на правдата, като се опитват да обезсилят Божия закон.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 142, 143.*

6. Върху какво трябва да се съсредоточим, когато сме изправени пред такива опасности? Исая 51:7, 8; Тит 1:15.

Исая 51:7, 8: Слушайте Мене, вие, които знаете правда, люде, които имате в сърцето си закона Ми; не бойте се от укорите на човеците, нито се смущавайте от ругатните им. 8 Защото молецът ще ги пояде като дреха, и червеят ще ги пояде като вълна; но Моята правда ще пребъде до века, и спасението Ми из родове в родове.

Тит 1:15: Вярно е това слово и заслужава пълно приемане, че Христос Исус дойде на света да спаси грешните, от които главният съм аз.

„В тази епоха на поквара, когато нашият противник дяволът, като рикаещ лъв, обикаля наоколо, търсейки кого да погълне, виждам необходимостта да издигна гласа си в предупреждение. „Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение.“ Има много хора, които притежават блестящи таланти, но безбожно ги посвещават в служба на Сатана. Какво предупреждение мога да отправя към народ, който изповядва, че е излязъл от света и е оставил делата на тъмнината?... Мнозина сред него подхранват нечисти мисли, несвяти фантазии, неосветени желаниа и низки страсти. Бог мрази плодовете, родени от едно такова дърво. Ангелите, чисти и святи, гледат на поведението на такива души с отвращение, а Сатана ликува. О, де да можеха мъжете и жените да осъзнаят какво се печели с нарушаването на Божия закон! При всички положения, престъпването на Божия закон безчести Бога и носи проклетие за човека. Така трябва да гледаме на беззаконието, независимо колко благовидно е облечено то и от кого е извършено.“ *Пак там, с. 146.*

3. ОТГОВОРНИ ЗА ПО-ГОЛЯМАТА СВЕТИНА

а. Как Вдъхновението описва съдбата на онези души, които като хищници ще се опитват да развратят Божия народ? 2 Петрово 2:14; 2 Тимотей 3:5-9.

2 Петр. 2:14: Очите им са пълни с блудство и с непрестанен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са предадени на проклетия.

2 Тим. 3:5-9: Имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже от такива страни. 6 Защото от тях са ония, които се вмъкват в домовете и подмамват обременени с грехове женища, водени от различни страсти, 7 които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в познание на истината. 8 И както Яний и Ямверий се възпротивиха на Моисея, така и те се противят на истината, човеци с покварен ум, извратени във вратата. 9 Но те няма да успеят повече; защото безумието им ще стане известно на всичките, както се откри безумието и на тия двама.

„Не могат да се пресметнат нещастieto и нравственото разложение, които идват като последствие от разпуснатостта. Светът е осквернен от неговите обитатели. Те вече почти са изпълнили мярката на своето беззаконие; но това, което ще донесе най-тежкото възмездие, е вършенето на беззаконие под мантията на благочестieto. Изкупителят на света никога не е отблъсквал истинското покаяние, колкото и голяма да е вината; но Той отправи изгарящи изобличения срещу фарисеите и лицемерите. Има повече надежда за открития грешник, отколкото за такива хора.

„И за това Бог ще им прати действие на заблуда, за да повярват на лъжата, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а обикнали неправдата“ (2 Сол. 2:11, 12). Този човек и измамените от него не обичат истината, но се наслаждават на неправдата. И каква по-силна заблуда може да ги обхване от това, че няма нищо неприятно за Бога в безнравствеността и прелюбодейството? Библията съдържа множество предупреждения срещу тези грехове.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 144, 145.*

„Като посланичка на Христос умолявам вас, които изповядвате настоящата истина, незабавно да отблъсквате всеки намек за нечистота и да престанете да общувате с хора, които нашепват нечестиви идеи. Ненавиждайте с всички сили тези оскверняващи грехове...

Тъй като хората, които практикуват тези оскверняващи грехове, непрекъснато се увеличават в света и ще се опитат да навлязат и в нашите църкви, ви предупреждавам да не им позволявате. Странете от съблазнителя. Може да се изповядва като последовател на Христос, но всъщност това е Сатана облечен в образа на човек.” *Пак там, с. 146.*

б. Посочете една конкретна опасност за онези, които изповядват, че имат по-голяма светлина. Римляни 2:21–23.

Рим. 2:21-23: тогава ти, който учиш друго, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да не крадат, крадеш ли? 22 Ти, който казваш да не прелюбодействуват, прелюбодействува ли? Ти който се гнусиш от идолите, светотатствува ли? 23 Ти, който се хвалиш със закона, опозоряваш ли Бога като престъпваш закона?

„Най-сериозната вест, предавана някога на смъртни, е била поверена на нашия народ и той би могъл да оказва мощно влияние, ако бъде осветен чрез нея. Нашите братя и сестри изповядват, че стоят на издигнатата платформа на вечната истина, спазвайки всички Божии заповеди; поради това, ако се отдадат на грях, ако извършат блудство и прелюбодееие, престъплението им е десет пъти по-голямо от това на общностите, които споменах по-горе, които не признават Божия закон като задължителен за тях.” *Пак там, т. 2, с. 450, 451.*

Сряда

21 август

4. ВРЕМЕ Е ДА СЕ ОТРЕЧЕМ ОТ ЛЮБИМИТЕ СИ ГРЕХОВЕ!

а. С кого и защо така сме сравнени, ако упорито се отдаваме на някой греховен навик? 2 Петрово 2:15, 16; Числа 22:9, 12, 21, 27, 28; 31:16.

2 Петр. 2:15, 16: оставиха правия път и се заблудиха, като последваха пътя на Валаама Веоров, който обикна заплатата на неправдата, 16 но биде изобличен за своето беззаконие, когато ням осел проговори с човешки глас и възпря лудостта на пророка.

Числа 22:9, 12, 21, 27, 28: И Бог дойде при Валаама и рече: Какви са тия човеци у тебе? 12 А Бог рече на Валаама: Да не отидеш с тях, нито да прокълнеш людете, защото са благословени. 21 За това, Валаам стана на сутринта, оседла ослицата си, и отиде с моавските първенци. 27 И понеже ослицата видя ангела Господен, тя падна под Валаама; а Валаам се разлюти и удари ослицата с тоягата си. 28 Тогава Господ отвори

устата на ослицата, и тя рече на Валаама: *Що съм ти сторила та ме биеш вече три пъти?*

Числа 31:16: *Ето, те, по съвета на Валаама, накараха израилтяните да беззаконствуват против Господа в делото на Фегора, тъй че язвата се яви всред Господното общество.*

„Тук има едно сериозно предупреждение към Божия народ днес да не допускат в сърцето им да живее нито една нехристиянска черта на характера. Грехът, който се насърчава, става навик; и, подсилен от повторението, той скоро упражнява контролиращо влияние, като подчинява всички по-благородни сили на душата. Валаам обичаше несправедните награди. Той не се съпротиви на греха на алчността, който Бог приравнява на идолопоклонството, и не го преодоля. Сатана получи контрол над него чрез този един-единствен негов недостатък, който опорочи характера му.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, с. 1116.*

б. Чрез какви средства непредпазливите християни биват подмамвани да съгрешават? 2 Петр. 2:17, 18; Римл. 6:12; Ефес. 6:12

2 Петр. 2:17, 18: *Те са безводни кладенци, мъгли тласкани от буря, за които е запазена мрачна тъмнина [до века]. 18 Защото, като говорят с надуто празнословие, те с разтленността подмамват в плътските страсти ония, които едвам избягват от живеещите в заблуда.*

Римл. 6:12: *И тъй, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покорявате на неговите страсти.*

Ефес. 6:12: *Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестията в небесните места.*

„Самохвалният спиритист претендира за голяма свобода и с ласкателен, цветист език се стреми да очарова и заблуди непредпазливите души да изберат широкия път на удоволствието и греховното угаждане, вместо тесния и прав път. Спиритистите наричат изискванията на Божия закон робство и твърдят, че хората, които им се подчиняват, живеят в робски страх. С ласкателни думи и красиви речи те се хвалят със своята свобода и се стремят да скрият опасните си ереси под одеждите на праведността. Те биха представили най-отвратителните престъпления да изглеждат като благословение за човешката раса.

Спиритистите отварят пред грешника широка врата, та той да последва подтиците на плътското си сърце и да наруши Божия закон, особено седмата заповед. Онези, които говорят такива големи, надути, празни думи и триумфират в свободата на своя грях, обещава на измамените, че когато се разбунтуват срещу разкритата Божия воля, тогава ще се радват на свободата. Самите спиритисти - тези заблудени души, се намират в най-голямо робство на Сатана и

са контролирани от неговата сила, и при все това обещава свобода на онези, които биха се осмелили да следват същия път на греха, като тях.

Думите на Писанията, че спелецът води слепеца, наистина се изпълняват. Защото от когото е победен човек, негов роб става. Тези заблудени души са под най-жалкото робство на демонската воля. Те са се съюзили със силите на мрака и нямат сили да вървят против волята на демоните.“ *Ривю енд хералд, 15 април 1875 г.*

Четвъртък

22 август

5. БЛАГОСЛОВЕНИ ЧРЕЗ ИЗОБЛИЧЕНИЕ

а. Обяснете избора, пред който сме изправени. 2 Петрово 2:19; Римляни 6:16, 19; Притчи 10:17

2 Петр. 2:19: *Обещават им свобода, а те сами са роби на разврата; защото от каквото е победен някой, на това и роб става.*

Рим 6:16, 19: *Не знаете ли, че комуто предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на оня, комуто се покорявате, било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда? (По човешки говоря поради немоцта на вашето естество). Прочее, както предавахте телесните си части като слуги на нечистотата и на беззаконието, което докарва още беззаконие, така сега предайте частите си като слуги на правдата, която докарва светост.*

Притчи 10:17: *Който внимава на изобличението е по пътя към живот; а който пренебрегва мъмренето, заблуждава се.*

„...той [Йоан] често бе предупреждаван и укоряван от Спасителя и приемаше тези укори. Тъй като характерът на Божествения му бе изявен, Йоан видя собствените си недостатъци и смири своя дух. Ден след ден в контраст с бунтарския си темперамент той наблюдаваше благостта и търпеливостта на Исус и слушаше уроците Му за смирение и търпение. Ден след ден сърцето му се привличаше към Христос, докато от любов към своя Господ престана да обръща поглед към собственото „аз“. Могъществото и нежността, величието и кротостта, силата и търпението, които видя във всекидневния живот на Божия Син, изпълниха душата му с възхищение. Той предаде своя неспокоен, амбициозен нрав на смекчаващото влияние на Христос и Божествената любов преобрази характера му.

В удивителен контраст с освещението, изработено в живота на Йоан, е духовната опитност на неговия съмишленик Юда. ... често, слушайки думите на Спасителя, той се убеждаваше, но не смиряваше сърцето си и не признаваше греховете си. Като се съпротивляваше на Божественото

влияние, той обезслави Господа, Когото изповядваше, че обича. Йоан воюваше сериозно против своите грешки, а Юда оскверняваше съвестта си и се отдаваше на изкушение...

Йоан и Юда са представители на изповядващите се за Христови последователи. И двамата ученици имаха едни и същи възможности да се учат от Божествения образец и да го следват. И двамата бяха тясно свързани с Исус и имаха привилегиата да слушат Неговото учение. Всеки от тях притежаваше сериозни недостатъци на характера и всеки имаше достъп до Божествената благодат, преобразяваща характера... Докато единият, умирайки всекидневно за собственото „аз“ и надмогвайки греха, бе освещаван чрез истината, другият, възпротивявайки се на преобразяващата сила на благодатта и отдавайки се на себелюбиви желания, бе въвличен в робство на Сатана.“ *Деяния на апостолите*, с. 557, 558.

Петък

23 август

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как можеше на Мириам да ѝ бъде спестен позорът на проказата?
2. Как съвременното общество прави предупрежденията на Петър да бъдат толкова уместни за нас днес?
3. По какъв начин Божият народ ще бъде уникален в един извратен и покварен свят?
4. Само по какъв начин мога да избегна съдбата на Валаам?
5. Обяснете разликата в поведението между грешащия Йоан и грешащия Юда.

Да ценим високо небесната светлина

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Прочее, ако някой знае да прави добро и го не прави, грях е нему“ (Яков 4:17).

„Ангелът каза: „Ако дойде светлина и тя бъде пренебрегната или отхвърлена, тогава идва осъждането и Божието неодобрение; но преди да дойде светлината, няма грях, защото няма светлина, която те да отхвърлят.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 116.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2, гл. 81 „Отговорност за получената светлина“ (с. 695 -711 англ. изд.)*

Неделя

25 август

1. ПРОБЛЕМИ, ПРЕДИЗВИКАНИ ОТ ОТНОШЕНИЕТО И ПОВЕДЕНИЕТО

а. Как Петър обяснява съдбата на лъжливите учители? 2 Петрово 2:20.

2 Петр. 2:20: *Понеже, ако, след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исуса Христа, те пак са се сплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-лошо от първото.*

„...фалшиви учители се издигат в църквата и са смятани за праведни от много свои братя във вярата. Тях апостолът сравни с „безводни кладенци, мъгли, тласкани от буря, за които е запазена мрачна тъмнина довека... последното им състояние - заяви апостолът, - е станало по-лошо от първото.“ *Деяния на апостолите, с. 535*

б. Кои вечни думи ни помагат да се държим зряло и да правим мъдри избори, когато другите се отнасят високомерно към нас или изпробват нашето търпение? Еклисиаст 7:8.

Еклисиаст 7:8: *По-предпочително е свършването на работата, нежели започването ѝ; по-добър е дълготърпеливият, нежели високоумният.*

„Мнозина обичат да бъдат ласкани и се обиждат, когато ги пренебрегват или не им оказват нужното уважение. В църквата цари груб, непростителен

дух. Проявяват се завист, крамолничество, съпреничество...

Докато се стремите усърдно да бъдете първи, помнете, че за Бога ще останете последни, ако не поддържате кротък и смирен дух. Гордостта на сърцето ще причини краха на мнозина там, където те биха могли да постигнат успех. „Пред славата върви смирение“ и „търпелив е по-добър от високомерен.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 50.*

Понеделник

26 август

2. Някои интересни илюстрации

а. Към какво ни посочва Петър, за да ни пробуди? Притчи 26:11; 2 Петрово 2:20–22.

Притчи 26:11: Както кучето се връща на бълвоча си, така безумният повтаря своята глупост.

2 Петр. 2:20-22: Понеже, ако, след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исуса Христа, те пак са се сплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-лошо от първото. 21 Понеже по-добре би било за тях да не бяха познали пътя на правдата, отколкото след като са го познали, да се отвърнат от предадената на тях света заповед. 22 С тях се е случило това, което казва истинската пословица: Псето се върна на бълвоча си, и: Окъпаната свиня се върна да се валя в тинята.

„Светът узрява за своето унищожение. Бог още малко ще потърпи грешниците. Те ще трябва да изпият до дъно чашата на Неговия гняв, непримесен с милост... Скоро ще се узнае кой е на Господната страна, кой няма да се срамува от Исуса. Онези, на които им липсва морална смелост твърдо да отстояват своята позиция пред невярващите, да изоставят обичаите на света и да подражават на себеотрицателния живот на Христос, се срамуват от Него и не обичат Неговия пример.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 287.*

б. Как Христос по подобен начин ни предупреждава да внимаваме да поддържаме една смирена и изпълнена с упование връзка с Него, от която да не отпадаме? Лука 11:24–26.

Лука 11:24-26: Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва, ще се върна в къщата си отдето съм излязъл. 25 И като дойде, намира я пометена и наредена. 26 Тогава отива и, взема със себе си седем други

духове по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото.

„Наредената къща символизира душата, осланяща се на собствената правда. Сатана е изгонен от Христос. Но той се завръща, с надеждата да намери пролука да влезе и намира къщата празна, пометена и наредена. Само себеправедността е там. „Тогава отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото“ (Мат. 12:45).

Себеправедността е проклятие, човешка добавка, която Сатана използва за своя слава. Хората, които кичат душата си със самохвалство и ласкателство, подготвят пътя на другите седем духове, по-зли от първия. Със самия начин, по който приемат истината, тези души се заблуждават. Основата, върху която строят е себеправедността. Молитвите на църквата могат да бъдат принесени пред Бога в поредица от церемонии, но ако те са отправени със себеправеден дух, Бог не бива почетен чрез тях. Господ заявява: „Ще покажа твоята правда и твоите дела, и те не ще бъдат теб в полза“ (Исаия 57:12). Въпреки всичката им показност и нареденото им жилище, Сатана влиза с армия от зли ангели и заема мястото си в душата, за да подкрепи измамата. Апостолът пише: „Понеже, ако, след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исуса Христа, те пак са се сплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-лошо от първото. Понеже по-добре би било за тях да не бяха познали пътя на правдата, отколкото след като са го познали, да се отвърнат от предадената на тях света заповед“ (2 Петр. 2:20-21).“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1093.*

Вторник

27 август

3. ПРЕБЪДВАНЕ ВЪВ ВЯРАТА

а. Защо ни се казва ясно да „останем“ в Христос? Колосяни 1:21–23.

***Колосяни 1:21-23:** И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, 22 примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни, 23 ако останете основани и твърди във вярата, и без да се помръднете от надеждата, открита вам в благовестието, което сте чули, и което е било проповядано на всяка твар под небесата, на което аз Павел станах служител.*

„Не е необходимо преднамерено да си изберем дали да служим на царството на тъмнината, за да влезем на територията му. Достатъчно е само да пренебрегнем съюзяването си с царството на светлината. Ако не си сътрудничим с небесните посредници, Сатана ще завладее сърцето и ще го направи свое обиталище. Единствената защита срещу злото е Христос да се всели в сърцето чрез вяра в Неговата правда. Ако нямаме жива връзка с Бога, ние никога не ще можем да устоим на нездравото влияние на себелюбието, себеугаждането и изкушението да съгрешаваме. Възможно е да изоставим множество лоши навици, за известно време можем да се разделим със Сатана, но без жива връзка с Бога, създадена чрез ежеминутно лично себепредаване, ние ще бъдем победени. Без да познаваме Христос лично и без да общуваме с Него постоянно, ние оставаме на милостта на противника и накрая ще се подчиним на волята му.“
Копнежът на вековете, с. 324.

б. Обяснете красивия баланс, който трябва да схванем чрез оправданието чрез вяра в Исус. Римляни 3:24–26; Евреи 6:4 -6; 10:26, 27.

Рим. 3:24-26: А с Неговата благодост се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса, 25 Когато Бог постави за умилостивение чрез кръвта Му посредством вяра. Това стори за да покаже правдата Си в прощаване на греховете извършени по-напред, когато Бог дълготърпеше, - 26 за да покаже, казвам правдата Си в настоящето време, та да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исуса.

Евреи 6:4-6: Защото за тия, които веднъж са били просветени, и са вкусили от небесния дар, и са станали причастници на Светия Дух 5 и са вкусили, колко е добро Божието слово, още са вкусили и от великите дела, които въвеждат бъдещия век, 6 а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и доведат до покаяние, докато разпъват втори път в себе си Божия Син и Го опозоряват.

Евреи 10:26, 27: Защото, ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, 27 но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодуване, което ще изпояде противниците.

„Този, Който лекуваше болни и изгонваше бесове, когато живееше между хората, е същият могъщ Изкупител и днес. Вярата идва от Божието слово. Тогава хванете се за обещанието: „...който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37). Хвърлете се при нозете Му с вика: „Вярвам, Господи, помогни на моето неверие!“ Никога няма да загинете, докато вършите това, никога!“ *Пак там, с. 429.*

„Когато грешникът погледне към закона, той ясно вижда своята вина, съвестта му е убедена и той вижда себе си осъден. Единствената му утеха и надежда, която може да намери е да обърне поглед към кръста на Голгота. Като се осмелява да се довери на Божиите обещания, уповавайки на Божието слово, в душата му настъпват облекчение и мир. Той възкликва: „Господи, Ти си обещал да спасиш всички, които идват при Теб в името на Твоя Син. Аз съм една изгубена, безпомощна, безнадеждна душа. Господи, спаси ме или ще погина!“ Вярата му се хваща за Христос и той бива оправдан пред Бога.

Но при все че Бог може да бъде справедлив и все пак да оправдае грешника чрез заслугите на Христос, никой човек не може да покрие душата си с одеждите на Христовата правда, докато практикува познати за него грехове или пренебрегва известни нему задължения. Бог изисква да му бъде предадено цялото сърце, преди да може да се осъществи оправданието; и за да може човек да запази оправданието, трябва да е налице непрекъснато послушание чрез активна, жива вяра, която действа чрез любов и пречиства душата.” *Избрани вестни, кн. 1, с. 365, 366.*

Сряда

28 август

4. ДА ЖИВЕЕМ СПОРЕД ПОЛУЧЕНАТА СВЕТЛИНА

а. Така както сме благословени с изобилие от небесна светлина, какво трябва да имаме предвид, ако сме сериозни относно нашето спасение? Яков 4:17.

Яков 4:7: И тъй, покорявайте се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас.

„Когато се разговаря с хора на здравна тема, те често казват: „Ние знаем много повече, отколкото вършим.“ Те не осъзнават, че са отговорни за всеки лъч светлина по отношение на физическото си благополучие и че всеки техен навик е открит пред Божиите очи. Не бива да се отнасяме както дойде с нашия физически живот. Всеки орган и всяка жилка на нашия организъм трябва да бъдат свято пазени от вредни практики.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 372*

б. Докъде се разпростират резултатите от нашите ежедневни решения, като се имат предвид множеството аспекти на настоящата истина (здравето е само единият от тях), в които е необходима реформа? Римляни 14:21; Еремия 13:20.

Рим. 14:21: *Добре е да не ядеш месо, нито да пиеш вино, нито да стоиш нещо, чрез което се спъва брат ти, [или се съблазнява, или изнемощява].*

Еремия 13:20: *Дигни очите си та виж идещите от север; Где е стадото, което ти се даде, - хубавите твои овце?*

„Темата за здравната реформа е представена в църквата, но светлината не е приета с готовност. Егоистичните, унищожавачи здравето навици на угаждане на мъже и жени противодействат на разпространението на вестта, която трябва да подготви хората за великия Божи ден. Ако църквите очакват сила, те трябва да живеят дадената им от Бога истина. Ако членовете на нашите църкви пренебрегнат светлината по този въпрос, те ще пожънат сигурния резултат както на физически, така и на духовен упадък и примерът на членовете, които са по-отдавна в църквата ще въздейства на новодошлите във вярата. Господ сега не работи, за да въведе много души в истината, поради църковните членове, които никога не са били обърнати, и поради тези, които някога са били обърнати, но са отстъпили от вярата. Какво влияние биха имали тези непосветени на Бога членове върху новообърнатите души? Няма ли да обезсилят дадената от Бога вест, която Неговият народ трябва да занесе на света?“ *Пак там, с. 370, 371.*

в. Като се има предвид тежката отговорност, която лежи върху всички, на които е поверена изпратената от Небето светлина за днес, какъв сериозен призив отеква към нас в момента? Еремия 3:12, 13; Псалм 32:5.

Еремия 3:12, 13: *Иди та прогласи тия думи към север, като речеш: Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма да направя да ви нападне гневът Ми; защото съм милостив, казва Господ, и не ще пазя гняв за винаги. 13 Само признай беззаконието си, че си станала престъпница против Господа своя Бог, и безогледно си отивала при чужденците под всяко зелено дърво, и че не сте послушали гласа Ми, казва Господ.*

Псалом 32:5: *Признах греха си пред Тебе, и беззаконието си не скрих; рекох: Ще изповядам Господу престъпленията си; и Ти прости вината на греха ми. (Села).*

Четвъртък

29 август

5. ДА ПРОДЪЛЖАВАМЕ НАПРЕД

а. Опишете някои уместни призови към членовете на Божията църква, които живеят в трудни времена. Евреи 5:13, 14; 6:1; Филипаяни 2:14, 15.

Евреи 5:13, 14: *Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; 14 а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.*

Евреи 6:1: *Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога.*

Филипяни 2:14, 15: *Вършете всичко без роптание и без препиране, 15 за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божи чадa всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на света.*

„Из всичките ни църкви има нужда от повторно обръщане към вярата и ново посвещение на служението за Бога. Не ще ли бъдем единомислещи в работата си в бъдеще и в събиранията, които провеждаме? Не ще ли се борим с Бога в молитва, умолявайки Го Светият Дух да дойде във всяко сърце? Ако Христовото присъствие бъде изявено сред нас, то би излекувало проказата на неверието, което е направило нашето служение толкова слабо и неефективно. Нуждаем се да ни бъде вдъхнато диханието на божествения живот. Ние трябва да бъдем канали, чрез които Господ може да изпраща светлина и благодат на света. Отстъпилите от вярата трябва да бъдат отново доведени до Бога. Трябва с изповед и покаяние да премахнем греховете си, като смирим гордите си сърца пред Бога. Потоци от духовна сила ще се излеят върху душите, които са подготвени да я получат.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 46.*

„Каквато и да е работата ви, с каквото и да се занимавате, скъпи братя и сестри, правете го като за Господа, и сторете най-доброто, на което сте способни. Не пренебрегвайте настоящите златни възможности и недейте проваля живота си, като седите лениво и мечтаете за лесно достигане на успех в работа, за която Бог никога не ви е подготвял. Работете това, което ви е поддръка. Вършете го, дори да е свързано с опасности и трудности в мисионерското поле; но, умолявам ви, не се оплаквайте от мъчности и саможертви. Погледнете Валдензите. Вижте какви планове са измисляли, за да може светлината на Евангелието да озари заслепените умове. Не трябва да се трудим с очакването да получим наградата си в този живот, но с поглед, неотменимо вперен в наградата, която се намира в края на нашето надбягване. Сега има нужда от мъже и жени, които са така верни на дълга, както и иглата се стреми към полюса на компаса; мъже и жени, които ще работят, без да чакат някой да изравни пътя им и да премахне всяко препятствие пред тях.“ *Колпортьорско служение, с. 68, 69.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Предполагам ли най-лошото, когато даден човек като че ли не ме уважава и цени?
2. По какви начини се проявява себеправедността в тези последни дни?
3. Как мога да получа и запазя оправданието чрез вяра в кръвта на Христос?
4. В кои области на моя живот действията ми трябва да отразяват по-добре светлината, която вече имам?
5. Какво трябва да си припомня, когато съм изкушен да се оплаквам?

Дарби от първата събота за централата на Анголската уния

Североизточното Анголско поле на ЦАСДРД беше организирано през 2015 г. от Генералната конференция с цел да обслужва три провинции - Куанза Норте (Куанза Север), Уиже и Маланже. Последната област се намира в центъра на Северното Централно Анголско поле. Районът е с площ от 181 110 км² и население от 3 550 774 жители. ЦАСДРД постепенно навлезе в този регион през 1978 г. През 1990 г. обаче, с Божията благодат, делото тук бе затвърдено окончателно и оттогава вестта не е спирала да се разпространява. Постигнат е значителен напредък и настоящата истина е достигнала до няколко съседни на региона места.

В момента имаме нужда от офис сграда с работни помещения за служителите на Анголската уния, библиотека и зала за конференции.

Придобихме земя в един крайградски район, до който лесно се стига. Надяваме се тук да можем да изградим желаното здание, което да представя по подходящ начин свещеното Божие дело в този регион.

Като гледаме голямото дело пред нас, осъзнаваме че се нуждаем от организирана институция, която да позволи координирането и планирането на дейностите в съвършен ред - като вземем предвид, че „...той [Бог] изисква да се спазва ред и система във воденето на църковните дела не по-малко, отколкото в древността. Желает делото Му да напредва с такт и точност, за да го одобри със Своя печат. Необходимо е християнин да се обедини с християнин, църква с църква, човекът да сътрудничи на Божеството. Всеки трябва да се подчини на Светия Дух и всички заедно да предадат на света добрите вести за Божията благодат.” *Деяния на апостолите, с. 96.*

Вестта за спасението трябва да достигне до всички земи и ние сме уверени, че Господ „няма да ослабне, нито да се съкруши догдето установи правосъдие на земята; и островите ще очакват неговата поука“ (Исаия 42:4).

С това ние молим нашите скъпи братя и сестри по света да ни съдействат, като щедро дарят своя принос за този проект, за да помогнат за разпространението на Евангелието до душите в тази огромна територия на Ангола. Нека Господ Бог ви благослови богато.

Вашите братя и сестри от Североизточната анголска уния

Укрепване на нашия ум

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум” (2 Петрово 3:1).

„Винаги трябва да си припомним нашите благословения. Трябва да ги съберем и да ги окачим в галерията на нашата памет. Каква картина ще окачите там днес?” *Ривю енд хералд*, 26 март 1889 г.

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 86 „Естеството и влиянието на Свидетелствата” от подзаглавие „Да се съди по плодовете им”, до края на главата (англ. изд: гл. 81, същото подзаглавие, с. 671-691)

Неделя

1 септември

1. ПРИЗИВ КЪМ ГАЛЕРИЯТА НА ПАМЕТТА

а. Как и защо Петър отправя апел към силата на нашата памет? 2 Петрово 3:1.

2 Петрово 3:1: *Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум.*

„Когато мъжете и жените успеят по-пълно да разберат мащабите на великата жертва, направена от Величието на небето, Който претърпя смърт вместо човека, тогава планът на спасението ще бъде възвеличен и размислите за Голгота ще събудят нежни, святи и живи емоции в сърцето на християнина. Хвала за Бога и Агнето ще бъде в сърцата им и на устните им. Гордостта и егоцентризмът не могат да процъфтяват в сърцата, които пазят свежи в паметта си сцените от Голгота. Този свят ще изглежда маловажен за онези, които оценяват огромната стойност на човешкото изкупление - скъпоценната кръв на скъпия Божи Син. Цялото богатство на света не е достатъчно ценно, за да изкупи една погиваща душа. Кой може да измери любовта, която Христос е изпитвал към един изгубен свят, докато е висял на кръста, страдайки за греховете на виновните хора? Тази любов не може да се измери, тя е безгранична.” *Свидетелства за Църквата*, т 2, с. 212.

„О, ако всички погрешно насочени енергии бяха посветени на единствената велика цел - придобиване на богатите провизии на Божията благодат в този живот, какви свидетелства бихме могли да окачим в галериите на паметта, разказвайки за Божиите милости и благности!... Тогава трупането на духовни съкровища щяхме от навик да го превърнем в постоянен принцип и да се заемем с това толкова сериозно и упорито, колкото хората по света се трудят за земните и преходните богатства.“ *Нашето високо призвание, с. 188.*

Понеделник

2 септември

2. КАКВО ДА ТРУПАМЕ В ПАМЕТТА СИ?

а. Кой трябва да бъде най-главният приоритет, който да помним, и защо? 2 Петрово 3:2; Псалм 119:11.

2 Петр. 3:2: За да помните думите, изговорени по-напред от светите пророци и заповедта на Господа Спасителя, дадена чрез изпратените вам апостоли.

Псалом 119:11: В сърцето си опазих Твоето слово, за да не ти съгрешавам.

„Искушенията често изглеждат непобедими, защото сме занемарили молитвата и изучаването на Библията и не можем веднага да си спомним Божиите обещания и да посрещнем Сатана с Библейските оръжия. Желанията да бъдат научени на Божествените неща са обкръжени от ангели и във време на голяма нужда те ще им припомнят точно истините, от които се нуждаят. Така, „когато врагът нападне като река, духът Господен ще издигне знаме над него“ (*Исая 59:19, стар превод*).

Исус обеща на учениците Си: „А Утешителят, Светият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което Съм ви казал“ (Йоан 14:26). Но ученията на Христос трябва предварително да са складирани в ума, та Светият Дух да ги припомни във време на опасност.“ *Великата борба, с. 599, 600.*

б. Назовете примери, които подчертават жизненоважното значение на това да изпълваме ума си с библейската история и учения. Лука 1:67–70; Деяния 3:20, 21.

Лука 1:67-70: Тогава баща му Захария се изпълни със Светия Дух и пророкува, казвайки: 68 Благословен Господ, Израилевият Бог, защото посети Своите люде, и извърши изкупление за тях. 69 И въздигна рог на

спасение за нас в дома на слугата Си Давида, 70 (както е говорил чрез устата на светите Си от века пророци).

Деяния 3:20, 21: *И Той да ви изпрати определения за вас Христа Исуса, 21 Когото трябва да приемат небесата до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите Си пророци.*

„Библията е най-древната и най-всестранна история, притежавана от хората. Тя произлиза направо от източника на вечната истина и през течението на вековете една божествена ръка е запазила нейната чистота. Тя осветлява далечното минало, в което човешките изследвания напразно се мъчат да проникнат. Само в Божието слово виждаме силата, положила основите на земята и разпростряла небесата. Само там намираме достоверен доклад за произхода на народите. Само там историята на човешкия род е дадена неопетнена от човешката гордост или предразсъдък.“ *Възпитание, с. 173.*

„Умът ми е натоварен с идеята да пиша върху старозаветната история. Притеснявам се като виждам моите братя и сестри да внасят толкова малко библейска истина в ежедневието. За да бъдем победители, трябва да осъзнаем, че има битка, която трябва да се води. Радваме се да узнаем, че благодарение на укрепващата сила на Божията благодат, със сигурност можем да спечелим. Бог е по-могътен от всички сили на падналия враг.“ *Библейско възпитателно училище, 1 юни 1903 г.*

Вторник

3 септември

3. ЕДНО ИЗПЪЛНЕНО ПРОРОЧЕСТВО

а. Какво възниква в последните дни с цел да разклати вярата на мнозина? 2 Петрово 3:3.

2 Петр. 3:3: *Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат подиграватели, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват...*

„Общият метод за образование на младежите не отговаря на стандарта за истинско образование. Атеистични идеи са преплетени в материала, поместен в учебниците, а Божиите слова или биват разглеждани със съмнение, или дори с неодобрение. Така умовете на младежите привикват с внушенията на Сатана и веднъж промъкналите се съмнения, се превръщат за онези, които са ги приели, в сигурни факти; а заради начина, по който откритията биват тълкувани и изкривявани, научните

изследвания се оказват подвеждащи. Хората си позволяват да изправят Божието слово пред съда на ограничените смъртни умове и над Божието вдъхновение се произнася присъда според ограничените им разбирания, а Божията истина е представена като нещо несигурно пред данните на науката... Когато учителите трябваше да могат да вдъхновят вяра в умовете на съмняващите се, те - напротив, признаха, че самите те не са сигурни дали Божието слово или така наречените научни открития са верни. Истински съвестните души бяха разколебани във вярата си поради неувереността при боравене с живото Божие слово на хората, изповядващи се за тълкуватели на Библията. Сатана се е възползвал от несигурността на ума им и чрез невидими средства е вмъкнал там своите софистики, като така е потопил душите им в мъглата на скептицизма." *Основи на християнското възпитание, с. 328, 329.*

б. Какво наставление на ап. Павел е приложимо при такива случаи в днешно време? 1 Тимотей 6:20.

1 Тим. 6:20: О, Тимотее, пази това, което ти е поверено, като се отклоняваш от скверните празнословия и противоречия на криво нареченото знание.

„Неизменността на природата (*теория, която е била разпространена преди публикуването на Дарвиновата теория на еволюцията – бел. прев.*) се е обсъждала надълго и нашироко и онези, които са избрали да държат умовете си в атмосферата на съмнението, с лекота са възприели скептичните теории, понеже умовете им не са в хармония с Божия свят закон - основата на Неговото управление на небето и земята. Естествената им склонност към злото ги е улеснила в избора на грешния път и в съмнението относно достоверността на докладите и историята на Стария и Новия завет. Отровени от заблуди, те са дебнели всяка възможност да посеят семената на съмнението в умовете на другите. Те издигат природата над Бога на природата и унищожават простотата на вярата, като изобразяват вярата с несигурна основа. Замъглени от скептицизъм, умовете на хората, които се съмняват, са оставени да се блъскат в скалите на неверието." *Пак там, с. 329, 330.*

Сряда

4 септември

4. ВДЪХНОВЕНИЕТО ПОД ПРИЦЕЛ

а. Освен към подкопаването авторитета на Свещените Писания, към какво друго все повече се съсредоточава зловещата атака на Сатана? Откровение 12:17; 19:10.

Откр. 12:17: *Тогава змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса; и змеят застана на морския пясък.*

Откр. 19:10: *Тогава аз паднах пред нозете му да му се поклоня; но той ми рече: Недей; аз съм съслужител на тебе и на братята ти, които държат свидетелството за Исуса; поклони се Богу; защото духът на пророчеството е да свидетелствуваме за Исуса.*

„Планът на Сатана е да отслаби вярата на Божия народ в „Свидетелствата“. После следват съмнения в жизненоважните точки на нашата вяра, в стълбовете върху които се основават нашите възгледи. След това Сатана внушава на колебаещите се души съмнение по отношение на Свещеното Писание и тогава те поемат по наклонения път към гибелта. Когато хората се усъмнят и отхвърлят „Свидетелствата“, в които някога са вярвали, Сатана знае, че измамените няма да спрат до там и удвоява усилията си, докато не ги вкара в открит бунт, от който няма възстановяване и завършва с погибел.” *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 211.*

„Най-последната измама на Сатана ще бъде да обезсили влиянието на свидетелството на Божия Дух. „Където няма видение, народът се покварява“ (Притчи 29:18). Сатана ще работи изобретателно, по различни начини и чрез различни средства, за да разклати доверието на Божия остатък в истинското свидетелство. Той ще дава фалшиви видения, за да заблуждава; ще смесва фалшивото с истинското, за да може така да отврати хората, че те да разглеждат всичко, което носи названието видения, като вид фанатизъм; но честните души, като съпоставят фалшивото и истинското, ще могат да различат едното от другото.” *Вярата, чрез която живеея, с. 296.*

б. Какво се случва, когато изповядващите се за вярващи в третата ангелска вест започват да се съмняват в Свидетелствата и каква е често причината да правят това? Йоан 3:19, 20.

Йоан 3:19, 20: *И ето що е осъдението: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му.*

„Зная каква опасност ви зпалашва. Ако изгубите доверие в „Свидетелствата“, ще се отдалечите от библейската истина. Опасявам се, че мнозина ще заемат позицията на съмнението и понеже ми е мъчно за душите ви, бих искала да ви предупредя. Но колцина от вас ще се вслушат в предупреждението? Ако при вашето отношение към „Свидетелствата“ днес се натъкнете на нещо, което застава на пътя ви и поправя вашите

грешки, бихте ли чувствали, че имате пълното право да приемете или отхвърлите някоя част или цялото свидетелство? Частта, която ще бъдете най-малко склонни да приемете, е именно тази, от която най-много се нуждаете. Бог и Сатана никога не работят съвместно. Свидетелствата или носят Божия печат, или този на Сатана. Не може добро дърво да дава лоши плодове, нито лошо дърво да дава добри плодове. По плодовете им ще ги познаете. Бог е говорил. Кой ще потрепери от словото Му?" *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 98.*

5. ДА ЦЕНИМ ПОСЛАНИЯТА ЗА ДНЕС

а. Защо е жизненоважно да се покоряваме на свидетелствата, които Бог изпраща на Своя народ чрез Духа на пророчеството, особено в тези последни дни? Притчи 29:18 (първата част); Осия 12:13; 2 Летописи 20:20 (последната част).

Притчи 29:18 (първа част): Дето няма пророческо видение людете се разюздават, а който пази закона е блажен.

Осия 12:13: Чрез пророк Господ възведе Израила от Египет; и чрез пророк той биде опазен.

2 Летописи 20:20 (последна част): Слушайте ме, Юдо и вие ерусалимски жители; вярвайте в Господа вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте пророците Му, и ще имате добър успех.

„Господ призовава за подновяване на откровеното свидетелство, дадено през отминалите години. Той призовава за обновяване на духовния живот. Духовните енергии на Неговия народ отдавна са изпаднали в летаргия, но трябва да възкръснат от привидната смърт към нов живот. Трябва да разчистим Господният път чрез молитва и изповед на греха. Когато се заемем с това, силата на Божия Дух ще дойде на нас. Нуждаем се от силата, която апостолите получиха в деня на Петдесетницата. Това непременно ще стане, защото Господ е обещал да изпрати Своя Дух като всепобеждаваща сила.

Опасни времена стоят пред нас. Всеки, който има познание за истината, трябва да се събуди и да подложи себе си изцяло (тялото, душата и духа си) под Божията дисциплина. Врагът е по петите ни. Трябва да сме будни и нащрек срещу него. Трябва да облечем цялото Божие всеоръжие. Трябва да следваме указанията, дадени чрез Духа на пророчеството. Трябва да обичаме и да се покоряваме на истината за това време. Това ще ни предпази от приемането на силни измами. Бог ни го-

вори чрез Словото Си. Той ни говори чрез свидетелствата към църквата и чрез книгите, които ни помагат да изясним нашия дълг днес и позицията, на която трябва да застанем. Предупрежденията, които са ни дадени, правило след правило, заповед след заповед, трябва да бъдат взети под внимание. Ако ги пренебрегнем, как ще се оправдаем?

Умолявам онези, които се трудят за Бога, да не приемат фалшивото за истинско. Нека никакви човешки разсъждения да не бъдат поставяни там, където трябва да бъде освещаващата истина. Христос очаква да разпали вяра и любов в сърцата на Своя народ. Нека погрешните теории не получават одобрение от хората, които трябва да стоят непоколебимо на платформата на вечната истина. Бог ни призовава здраво да се държим за основните принципи, които са базирани на безспорен авторитет." *Служители на евангелието*, с. 307, 308.

Петък

6 септември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Кои от моите спомени, на които обикновено спирам вниманието си, трябва да заменя с по-добри такива?**
- 2. Как мога най-добре да се подготвя за следващото голямо изпитание, пред което неизбежно ще се изправя?**
- 3. Кои аспекти на моето образование са действали в противоречие с моята вяра?**
- 4. Защо врагът на душите е решен да накара хората да се съмняват в „Свидетелствата“?**
- 5. Защо трябва да изучавам „Свидетелствата“ с благодарност и да посветя повече време за това?**

Времето, удължено с определена цел

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние” (2 Петрово 3:9).

„Когато ние, с всички изкупени, застанем на стъкленото море със златни арфи и корони на славата, и пред нас се простре безкрайността на вечността, тогава ще видим колко кратко е било благодатното време.”
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 485.

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2, гл. 29 „Светски дух в църквата”* (гл. 28, с. 183-199 - англ. изд.)

Неделя

8 септември

1. НА КАКВО СТАВАМЕ СВИДЕТЕЛИ ДНЕС?

а. Какво често цитират присмехулниците като извинение за своите съмнения и как това отношение засяга дори мнозина, които очакват Господа? 2 Петрово 3:4; Исаия 56:12.

2 Петр. 3:4: *Где е обещаното Му пришествие? Защото, откак са се поминали бащите ни всичко си стои така както от началото на създанието.*

Исаия 56:12: *Елате, казват те, аз ще донеса вино, и ще се опием със спиртно питие; и утре ще бъде както днес, ден чрезмерно велик.*

„Любовта към света така е окупирали мислите ни, че очите ни не са обърнати нагоре, а надолу към земята. Бързаме, впускаме се с ревност и усърдие в различни начинания, а Бог е забравен и небесното съкровище не се ценят. Ние не стоим в очакване и не бдим. Любовта към света и измамата на богатството засенчват нашата вяра и ние не копнеем и не обичаме явяването на нашия Спасител. Прекалено много се стараем сами да се грижим за себе си. Нямаме мир и много ни липсва едно твърдо упование в Бога. Мнозина се смущават и работят, замислят и планират, страхувайки се, че може да изпаднат в нужда. Те не могат да си позволят време да се молят или да посещават религиозни събрания и в грижата си за себе си не

оставят никакъв шанс на Бог да се погрижи за тях. И Господ не прави много за тях, защото те не Му дават никаква възможност; те правят твърде много за себе си и вярват и се доверяват на Бога твърде малко.

Любовта към света е обхванала ужасно хората, на които Господ е заповядал винаги да бдят и да се молят, за да не ги намери заспали, когато Той ненадейно се завърне.” *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 195, 196.*

Понеделник

9 септември

2. РАНО ИЛИ КЪСНО..., ИЛИ МНОГО СКОРО?

а. Обяснете как присмехът по отношение на Второто пришествие твърде често се проявява дори сред изповядващите се за адвентни вярващи. Матей 24:48–51; Притчи 26:20–22; Римляни 1:29–32.

Матей 24:48-51: Но, ако оня слуга е зъл {Гръцки: Оня зъл слуга каже.}, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави, 49 и той почне да бие служителите си, и да яде и пие с пияниците, 50 господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не знае, 51 и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

Притчи 26:20-22: Дето няма дърва огънят изгасва; и дето няма шепотник раздорът престава. 21 Както са въглища за жарта и дърва за огъня, Така е и крамолникът, за да разпаля препирня. 22 Думите на шепотника са като сладки зальци и слизат вътре в корема.

Рим. 1:29-32: изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, лакомство, омраза; пълни със завист, убийство, крамола, измама и злоба; 30 шепотници, клеветници, богоненавистници, нахални, горделиви, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите си, 31 безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви; 32 които, при все че знаят Божията справедлива присъда, че тия, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват ония, които ги вършат.

„Злият слуга казва в сърцето си: „Господарят ми се забави.” Той не казва, че Христос няма да дойде. Той не се присмива на идеята за второто Му идване. Но в сърцето си, чрез постъпките и думите си заявява, че идването на Господа ще се забави. Пропъжда от умовете на другите убеждението, че Господ ще дойде скоро. Неговото влияние води хората към дръзко, безгрижно отлагане. Те продължават да затъват в своя светски унес. Умът им е завладян от земни страсти и покварени мисли. Лошият слуга яде и пие с пияниците, присъединява се към света, търсейки удоволствия. Бие съслу-

жителите си, като обвинява и осъжда останалите верни на своя Господ.”
Копнежът на вековете, с. 635.

б. Какво трябва да е нашето поведение, за разлика от хората, считащи че Христовото пришествие е далеч в бъдещето? Колосяни 3:1-4.

Колосяни 3:1-4: И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога. 2 Мислете за горното, а не за земното; 3 защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. 4 Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.

„Докато вниманието на светските хора е насочено към всевъзможни земни дела, нашето трябва да бъде обърнато към небесата; нашата вяра трябва да прониква по-дълбоко и по-дълбоко в славните тайни на небесното съкровище, привличайки скъпоценните, божествени лъчи на светлината от небесното светилище, за да озарят сърцата ни, както озаряват лицето на Исус. Присмивателите се подиграват на душите, които чакат и бдят и ги подпитват: „Где е обещаното Му пришествие? Разочароваха ви. Присъединете се сега към нас и ще имате успех в светските неща. Придобийте печалба, спечелете пари и бъдете почитани от света.” Чакащите поглеждат нагоре и отговарят: „Ние бдим”. И те показват, че наистина бдят, като отвърщат взор от земните удоволствия и светската слава, и от измамата на земното богатство. Докато бдят, те придобиват сила; преодоляват леността и егоизма и любовта към лесния живот. Огънят на скръбта се разгаря върху тях и чакането изглежда сякаш е дълго. Понякога скръбят и вярата им се разклаща; но те отново се ободряват, преодоляват страховете и съмненията си и докато очите им са насочени към небето, казват на противниците си: „Аз бдя и чакам завръщането на моя Господ. Ще се радвам в страдание, скръб и нужда.”
Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 194, 195.

Вторник

10 септември

3. ВЪЗМЕЗДИЕ ЧРЕЗ ПРИРОДНИТЕ ЕЛЕМЕНТИ

а. Кое много важно събитие в световната история често се подминава с пренебрежение? Битие 6:5-8; 7:23; 2 Петрово 3:5, 6.

Битие 6:5-8: И като видя Господ, че се умножава нечестие то на човека по земята и, че всичко, което мислите на сърцето му въображаваха, беше постоянно само зло, б разкая се Господ, че беше направил човека

на земята, и огорчи се в сърцето Си. 7 И рече Господ: Ще изстребя от лицето на земята човека, когото създадох, - човеци, зверове, влечуги и въздушни птици, - понеже се разкаях, че ги създадох. 8 А Ной придоби Господното благоволение.

Битие 7:23: Всичко живо що се намираше по лицето на земята се изстреби, - човеци, добитък, животни и небесни птици; изстребиха се от земята; останаха само Ной и ония, които бяха с него в ковчега.

2 Петр. 3:5, 6: Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от начало е имало небе и земя сплотена от водата, и в сред водата, б но пак посредством тях тогавашният свят, потопен от водата загина.

„В стария свят, преди да бъде разрушен от Потопа, имаше талантиливи мъже, хора, които притежаваха умения и знания. Но тяхното мислене се поквари, защото не се съобразяваха с Бога в плановете и съветите си. Бяха мъдри да вършат това, което Бог никога не ги е наставял да вършат, бяха мъдри да правят злини. Господ видя, че този пример ще навреди на поколенията след тях и взе нещата в Свои ръце. В продължение на сто и двадесет години Той им изпращаше предупреждения чрез Своя слуга Ной. Но хората използваша благодатното време, така милостиво отпуснато, за да се присмиват на Ной. Подиграваха му се и го критикуваха. Присмиваха се на особената му сериозност и дълбокото му притеснение относно приближаващите присъди над света, които той заявяваше, че Бог със сигурност ще изпълни. Говореха за науката и за законите, контролиращи природата. После взеха на подбив думите на Ной и го нарекоха луд фанатик. Божието търпение се изчерпа.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, с. 1090.*

б. Какво, в крайна сметка, очаква тази планета? 2 Петрово 3:7; Псалми 11:6; 59:13.

2 Петр. 3:7: Така със същото слово, и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци.

Пс. 11:6: Над нечестивите ще навали примки; огън и сяра и горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им.

Пс. 59:13: Довърши ги с гняв, довърши ги да ги няма вече, и нека се научат, че Бог господарува в Якова и до краищата на земята. (Села).

„Недрата на земята бяха Божият арсенал, от който Той извади оръжието, използвани за унищожаването на стария свят. Водите от недрата на земята изригнаха и се обединиха с водите от небето, за да изпълнят делото на унищожението. След Потопа Бог е използвал и водата, и

огъня на земята като свои средства, за да съсипва нечестиви градове.”
Духовни дарби, том 3, стр. 82.

„Цялото дело на бащата на лъжата е записано в небесните регистри и онези, които се отдават на служба на Сатана, за да излагат и представят на хората сатанинските лъжи чрез предписания и практики, ще получат според делата си. Коренът и клонките ще бъдат унищожени от огъня на последните дни. Сатана, великият генерал на вероотстъпничеството, е коренът, а клонките са всички негови работници, които учат хората на лъжите му по отношение на Божия закон.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 4, с. 1184.*

Сряда

11 септември

4. ВЕЛИЧЕСТВЕНИЯТ ВЕЧЕН БОГ

а. Как е обобщена безкрайността на нашия Създател, за да бъде подкрепено доверието на Божиите чеда в Неговите обещания и в надеждата за вечността? Псалм 90:4; 2 Петрово 3:8.

Пс. 90:4: Защото хиляда години са пред Тебе Като вчерашния ден, който е преминал, и като нощна стража.

2 Петр. 3:8: Още и това нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден.

„Бог не е обещал на народа Си наследство в този свят. Авраам нямаше поземлени имоти „ни колкото една стъпка от нога” (Деян. 7:5). Той притежаваше блага и ги използваше за слава на Бога и за доброто на своите ближни. Но не гледаше на този свят като на свой дом. Господ го бе призвал да напусне съотечествениците си идолопоклонници с обещанието за вечно притежаване на Ханаанската земя. Но нито той, нито синът му, нито внуците му я получиха. Когато му потрябва място за погребване на мъртвите, Авраам трябваше да го купи от ханаанците. Единственият му имот в обещаната земя беше скалният гроб в пещерата Махпелех.

Но Словото Божие не пропада; нито пък Неговото окончателно изпълнение се заключава в превземането на Ханаан от еврейския народ. „А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговия потомък” (Гал. 3:16). Самият Авраам трябваше да участва в наследството. Изпълнението на Божието обещание може да изглежда, че дълго се отлага, защото „за Господа един ден е като хиляда години и хиляда години - като един ден” (2 Петр. 3:8). Може да изглежда, че се забавя, но посоченото време „непременно ще дойде, няма да закъснее” (Авакум 2:3).” *Патриарси и пророци, с. 169, 170.*

6. Какво трябва да осъзнаем за завръщането на Христос? 2 Петрово 3:9; Наум 1:3.

2 Петр. 3:9: *Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние.*

Наум 1:3: *Господ е дълготърпелив, и велик в сила, и никак няма да обезвими нечестивия; пътят на Господа е във вихрушка и буря, и облаците са праха на нозете Му.*

„Чудно е Божието дълготърпение. Правдата чака дълго, докато милостта умолява грешника...”

Светът дръзко престъпва Божия закон. Заради Божието дълготърпение, хората злоупотребяват и потъпкват Божия авторитет. Един друг се поощряват в насилие и жестокост към Неговите избраници, казвайки си: „Отгде знае Бог? Има ли знание у Всевишния?” (Пс.73:11). Но има предел, който не може да бъде прекриван. Наближава времето, когато допустимата граница ще се достигне, макар че и сега прагът на Божието състрадание и на търпеливата Му милост е почти достигнат. Господ ще се намеси, за да възстанови честта Си, да освободи народа Си и да обуздае надменността на злотворците.” *Притчи Христови, с. 177, 178.*

Четвъртък

12 септември

5. ШАНС ЗА ПО-ДЪЛБОКО ПОКАЯНИЕ

а. Защо можем да бъдем много благодарни за Божието дълготърпение? Псалм 86:12-15.

Пс. 86:12-15: *Ще Те хваля, Господи Боже мой, от все сърце, и ще славя името Ти до века. 13 Защото голяма е Твоята милост към мене; и Ти си избавил душата ми от най-дълбоката преизподня. 14 Боже, горделивите се издигнаха против мене, и тълпата на насилниците поиска душата ми; и не поставиха Тебе пред себе си. 15 Но, Господи, Ти си Бог многомилостив и благодатен, дълготърпелив и изобилващ с милост и вяност.*

„Господ желае да ни помага, да ни укрепва и благославя; но ние трябва да преминем през процеса на очищението, докато всички нечистотии в нашия характер бъдат стопени. Всеки член на църквата ще премине през огнената пещ, не за да изгори, а за да бъде пречистен.” *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 485.*

„Не гледайте на хората, нито възлагайте надеждите си на тях като си мислите, че те са непогрешими. Гледайте постоянно на Исус. Не казвайте нищо, което би хвърлило укор върху нашата вяра. Изповядайте тайните си грехове насаме пред Бога. Признайте сърдечните си лутания пред Този, Който знае най-добре как да постъпи с вашия случай. Ако сте прегрешили спрямо ближния си, признайте пред него греха си и покажете плодовете на своето покаяние, като възстановите нанесените му щети. Тогава се помолете за благословение. Елате при Бога каквито сте и Му позволете да ви излекува от всичките ви недостатъци. Представете случая си пред трона на благодатта, положете максимални усилия в това дело. Бъдете искрени в отношенията си спрямо Бога и спрямо собствената си душа. Ако дойдете при Него с истински покаяно сърце, Той ще ви даде победата. Тогава ще можете с радост да свидетелствате за свободата, разкривайки превъзходствата на Този, Който ви е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина. Той няма да ви разбере погрешно и ще се отнесе към вас правдиво. Вашите близки не могат да ви освободят от греха, нито да ви очистят от беззаконието. Исус е единственият, който може да ви дари мир. Той ви обикна и отдаде Себе Си за вас. Неговото голямо любящо сърце „състрадава с нас в нашите немощи.“ Има ли грехове, толкова големи, че Той да не може да ги прости? Има ли душа, която да е толкова изпълнена с тъмнина и потисната от греха, че да не може да я спаси? Той е милостив, не търси в нас заслуги, но от собствената Си безгранична доброта ни изцелява от нашите отстъпления и драговолно ни обича, дори когато сме все още грешници. Той е „дълготърпелив и многомилостив“ (Йоил 2:13); „но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние“ (2 Петрово 3:9).” *Пак там*, с. 649.

Петък

13 септември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Какво в този свят може да ми отвлича вниманието от Бога?**
- 2. Как мога да се окажа виновен в това, че бия (в преносен, духовен смисъл) моите братя и сестри - Божиите слуги?**
- 3. Защо трябва да развивам едно дълбоко осъзнаване за предстоящия огнен съд?**
- 4. Обяснете наследството на Авраам и неговото потомство (вж. Галатяни 3:29).**
- 5. Защо трябва да съм благодарен за това кратко допълнително време, което ми е дарено и как би следвало да го използвам?**

Какви хора трябва да бъдем?

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Прочее, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свето живееие и в благочестие” (2 Петрово 3:11).

„Размяната, която правим, жертвайки себелюбиви желаниа и наклонности, е размяна на безценното и преходното с ценното и непреходното. Това не е жертва, а безконечна печалба. Каквото и да поиска Христос от нас да изоставим, Той ни предлага на негово място нещо по-добро.” *Възпитание, стр. 296.*

Препоръчително четиво:

1. *Опитности и видения*, подзаглавие „Последните язви и съдът“ (стр. 52 -54 англ. изд.);

2. *Великата борба*, гл. 42 „Краят на борбата“ - от началото на главата, до: „Докато за нечестивите Бог е огън пояждащ, за своя народ Той е слънце и щит“ (с. 662 -673 англ. изд.)

Неделя

15 септември

1. НЕИЗБЕЖЕН И НЕУГАСИМ ОГЪН

а. Как е изобразено изпълнението на окончателната присъда?
2 Петрово 3:10.

2 Петр. 3:10: *А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучение, а стихииите нажежени ще се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.*

„...новото небе и новата земя“ (Откровение 21:1; Исая 65:17; 2 Петрово 3:13) няма да се появят, докато не бъдат възкресени и унищожени нечестивите мъртви в края на хилядата години. Видях, че Сатана беше „пуснат от тъмницата си“ в края на хилядата години, точно по времето, когато нечестивите мъртви бяха възкресени; и че Сатана ги мамеше, като ги караше да вярват, че могат да завземат светия град от светиите. Всичките нечестиви заобиколиха „стана на светиите“, начело със Сатана; и когато бяха готови да тръгнат да атакуват града, Всемогъщият от Своя висок трон духна от града разпален огън, който слезе върху тях и ги изгори, „и корена, и клонките“.

И видях, че както Христос е Лозата и децата Му - пръчките, така и Сатана е „коренът“ и неговите деца са „клонките“. И при окончателното унищожение на „Гога и Магога“ цялото нечестиво войнство ще бъде изгорено, „и корен, и клонки“, и ще престане да съществува.” *Вест до малкото стадо, с. 11, 12.*

Понеделник

16 септември

2. ЗЕМЯТА ПРЕЧИСТЕНА

а. Как старозаветните пророци предвидяха окончателното унищожение на злото и очишването на земята? Исаия 34:8 -10; Езекил 28:16–19.

***Исаия 34:8-10:** Защото е ден на възмездие от Господа, Година на въздаяния по сионовото състезание. 9 Потоците на Едом ще се превърнат в смола. И пръстта му в сяра, и земята му ще стане пламтяща смола. 10 Няма да угасне ни нощем ни денем; димът ѝ ще се издигне непрестанно; из род в род ще остане опустошена; никой не ще мине през нея до века.*

***Езекиил 28: 16-19:** От много голямата ти търговия напълниха всичко сред тебе с насилие, и ти съгреши; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм, и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи! 17 Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти развърти мъдростта си поради блясъка си; аз те хвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат. 18 Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез неправедната си търговия; затова извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те обърнах на пепел по земята пред очите на всички, които те гледат. 19 Всички, които те познаваха между племената, се удивиха на тебе; ужас си станал, и не ще те има до века.*

„Огън пада от небето. Земята се разцепва. Скритите в нейните дълбини оръжия излизат. От всички зейнали бездни избухват пояждащи пламъци. Самите скали горят. Настанал е денят, за който се е знаело, че ще пламти като пещ. Нажежените елементи се стопяват и всички постижения на земята изгарят (Малахия 4:1; 2 Петрово 3:10). Земната повърхност изглежда като разтопена маса - огромно, кипящо огнено езеро. Това е времето на съда и загиването на безбожните хора – „ден на отмъщение Господно...” (Исаия 34:8).

Неправедните получават наградата си (Пр. 11:31). Те „ще бъдат плява. И тоя ден, който иде, ще ги изгори, казва Господ на силите...” (Малахия 4:1). Някои са унищожени за миг, а други се измъчват с дни. Всички са наказани

„според делата им“. Тъй като греховете на праведните са прехвърлени на Сатана, той ще страда не само заради собствения си бунт, но и за всички грехове, за които е подбудил Божия народ. Неговото наказание трябва да бъде далеч по-голямо от наказанието на онези, които е заблудил. След като всички, попаднали в неговите лъжи, загинат, той ще продължи да живее и да страда. Накрая нечестивите биват унищожени в очистващия огън - и корен, и клонки: Сатана е коренът, а последователите му - клонките. Пълното наказание е наложено от закона; изискванията на правдата са удовлетворени; и като виждат това, и небе, и земя, признават справедливостта на Йехова.” *Великата борба*, с. 672, 673.

6. Опишете красотата на следващата Божия стъпка. Откровение 20:7-10, 15; 21:1, 2.

Откр. 20:7-10, 15: И когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, 8 и ще излезе да мами народите в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната, - чието число е като морския пясък. 9 И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обичния град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги изпояде. 10 И дяволът, който ги мамеше, биде хвърлен в огненото жупелно езеро, гдето са и звярът и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове. 15 И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро.

Откр. 21:1, 2: И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. 2 Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си.

„Когато Бог най-накрая очисти земята, тя ще изглежда като едно безбрежно огнено езеро. Така както Бог съхрани Ноевият ковчег сред вълните на Потопа, заради намиращите се в него осем праведника, така Той ще запази и Новия Йерусалим, съдържащ верните от всички векове, от праведния Авел до последния от живите светиини. Въпреки че цялата земя, без частта, където се намира градът, ще бъде обхваната от море от течен огън, все пак градът ще бъде опазен чрез чудната сила на Всемогъщия, както беше Ноевият ковчег. Той ще остане невредим сред пояждащите природни елементи.” *Духовни дарби*, т. 3, с. 87, 88.

3. ОТРЕЗВЯВАЩА РЕАЛНОСТ

а. За какво трябва да ни накара да разсъдим окончателната реалност, която накрая ще застигне обитателите на земята? Псалм 139:23, 24; 2 Петрово 3:11.

Пс. 139:23, 24: Изпитай ме, Боже, и познай сърцето ми; опитай ме, и познай мислите ми; 24 и виж дали има в мене оскърбителен път; и води ме по вечния път.

2 Петр. 3:11: Прочее, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свето живееие и в благочестие.

„Когато истината прояви своето осветяващо влияние върху нашето сърце и живот, тогава ще можем да служим на Бога по угоден Нему начин и ще можем да Го прославим на земята, като станем участници в божественото естество, избягвайки покварата, която е в света чрез похотта.

О, колко много хора ще се окажат неподготвени, когато Господ се завърне да се разплати със Своите слуги! Мнозина имат само бегла идея какво означава да си християнин. Тогава собствената праведност не ще бъде от полза. Изпитанието ще издържат само онези, които ще бъдат намерени облечени с Христовата праведност, които са пропити с Неговия дух и ходят, както Той е ходил - имайки чисто сърце и чист живот. Разговорът трябва да бъде осветен и тогава думите ще бъдат подправени с благодат.” *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 317, 318.*

б. Обяснете по-дълбокото посвещение, от което спешно се нуждаем. 1 Йоаново 2:6.

1 Йоан 2:6: Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос.

„Всяка душа, която наистина вярва в истината, ще върши и съответните дела. Всички ще бъдат искрени и сериозни, и неуморни в усилията си да спечелят души за Христос. Ако истината първо е посадена дълбоко в собствените им души, тогава те ще се стремят да я присадят в сърцата на другите. Но тя твърде дълго бива държана във външния двор на душата. Въведете я във вътрешния храм, поставете я на трона на сърцето и ѝ позволете да контролира живота ви. Божието слово трябва да се изучава и да се изпълнява, тогава сърцето ще намери покой, мир и радост, и стремежите на душата ще клонят към небето. Но когато истината се държи отделно

от живота, във външния двор, сърцето не може да се сгрее от пламенния огън на Божията доброта.

Мнозина запазват религията на Исус само за определени дни или случаи, а в останалото време тя е оставена настрана и пренебрегвана. Но принципът на истината трябва да обитава в душата не само за няколко часа в съботните дни, или за няколко дела на милосърдие, а трябва да бъде внесена в сърцето, пречиствайки и осветявайки характера. Ако има момент, в който човек да се чувства в безопасност без тази специална светлина и сила от небето, тогава той всъщност е в опасност да се откаже от Божията истина. Библията, чистото, свято Божие слово, трябва да бъде негов съветник и водач, управляващата сила в живота му. Тя ни дарява своите уроци, ако ги приемем присърце.” *Пак там, т. 5, с. 547.*

Сряда

18 септември

4. ДА НЕ ПОЗВОЛЯВАМЕ НА НИЩО ДА НИ ВЪЗПИРА

а. Опишете Божия план за Неговия народ - как половинчатите хора, съсредоточени върху този свят, реагират на този план и как реагират хората, които искат да живеят според него. Тит 2:11–14; Второзаконие 26:18.

Тит 2:11-14: Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, 12 и ни учи да се отречем от нечестията и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят {Или: Век.}, 13 очикайки блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос, 14 Който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела.

Второзак. 26:18: *А Господ днес е заявил, че ти ще бъдеш Негов собствен народ, както ти се е обещал, за да пазиш всичките Негови заповеди.*

„Дошло е времето, когато голяма част от онези, които някога ликуваха и възкличаваха от радост при мисълта за скорошното идване на Господа, се намират в същото състояние, в каквото се намират и църквите света, подигравали се по-рано за вярата им в идването на Исус и разпространявали по този повод всевъзможни лъжи с цел да възбуждат предразсъдъци против тях и да рушат влиянието им. Тези хора често обвиняват в заблуда или в месмеризъм, или че е под влияние на лош дух всеки, който е започнал да копнее за живия Бог, който гладува и жадува за правдата и Бог му дава да почувства Неговата сила и удовлетворява копнежа на душата му, изливайки любовта Си в сърцето му, който е започнал да слави Бога с хваления.

Много от тези изповядващи се за християни се обличат, говорят и действат като света и единствено по изповеданието им можем да ги различим от другите. Макар да казват, че очакват Христос, техните разговори се движат не около небесни, но около земни неща. „Какви трябва“ да са ония, които със „свето живеене“ и с „благочестие“ изповядват, че чакат и очакват „дохождането на Божия ден“ (2 Петр. 3:11,12)? „И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е той чист“ (1 Йоаново 3:3). Но факт е, че мнозина, именуващи се адвентисти, мислят много повече за това, как да украсяват телата си и да изглеждат добре пред света, отколкото да учат от Словото Божие, как да бъдат одобрени от Него.“ *Опитности и видения, с. 108.*

б. За разлика от това, къде трябва да бъде съсредоточено нашето внимание? 2 Коринтяни 4:18.

2 Коринт. 4:18: *Които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни.*

„Престани веднъж завинаги да се оплакваш от нещастния си живот, но нека бремето на душата ти бъде как да си осигуриш по-добрия живот, правото да обитава в именията, подготвени за онези, които останат праведни и верни до край. Ако в това направиш грешка, всичко ще изгубиш. Ако посветиш живота си за осигуряването на земни съкровища и изгубиш небесните, ще установиш, че си направил ужасна грешка. Не може да имаш и двата свята.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 706.*

Четвъртък

19 септември

5. С ПОГЛЕД НАГОРЕ

а. Как сме предупредени срещу сляпото доверие във водачите, които са едни слаби човешки същества, както и в други близки приятели, които също могат да сгрешат? Исаия 3:11, 12; Амос 2:4; 4:12.

Исаия 3:11, 12: *Горко на беззаконника! Нему ще бъде зле, защото възданието му ще бъдат делата на ръцете му. 12 А за Моите люде, - деца ги унетяват, и жени владеят над тях. Люде Мои, вашите водители ви правят да заблуждавате, и развалят пътя, по който ходите.*

Амос 2:4: *Така казва Господ: Поради три престъпления на Юда, да, поради четири, няма да отменя наказанието му, защото отхвърлиха закона на Господа, и не опазиха повелението Му, и идолите, след които ходиха бащите им, ги заблудиха.*

Амос 4:12: *Затова, според твоите постъпки ще ти направя, Израилю; и*

понеже ще ти направя това, приготви се да посрещнеш своя Бог, Израилю.

„Има хора, които, може и да мислят, че служат на Бога, но всъщност бързо изпадат в невярност към Него. За тях кривите пътища изглеждат прави; те живеят в непрекъснато нарушаване на Божията истина; в житейската им практика са вплетени покварени принципи и където и да отидат, сеят семената на злото. Вместо да водят други към Христос, тяхното влияние кара другите да се съмняват и да оспорват истината.” *Свидетелства към проповедници и библиейски работници, с. 281.*

„Пазете се от хората, които проповядват на другите словото на живота, но самите те не ценят духа на смирението и себеотрицанието, на които то поучава. На такива не може да се разчита във времена на криза. Те пренебрегват Божия глас с лекотата, с която Саул го пренебрегна, и като него мнозина са готови да оправдаят действията си. Когато бе укорен от Господа чрез Божия пророк, Саул категорично заявяви, че се е подчинил на Божия глас; но блеещите овце и мучащите волове свидетелстваха, че той не беше се подчинил. По същия начин днес мнозина настояват, че са верни на Бога, но техните концерти и други събирания за удоволствия, светските им приятелства, стремежът за прославянето на себе си и жадното им желание да станат известни - всичко това свидетелства, че те не са се подчинили на Божия глас. „А за Моите люде, - деца ги угнетяват, и жени владеят над тях” (Исая 3:12).

Евангелието поставя пред нас един висок стандарт. Последователният християнин е не само ново, но и благородно създание в Христос Исус. Той е неугасваща светлина, която показва на другите пътя към небето и към Бога. Този, който черпи живота си от Христос, няма да има желание за лекомислените, мимолетни радости на този свят.” *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 88.*

Петък

20 септември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Обяснете библиейската истина за това, което обикновено се нарича адски огън.**
- 2. Какво чудо извършва Бог сред тези неугасими пламъци?**
- 3. Как може моят християнски опит да се задълбочи и защо е необходимо това?**
- 4. Обяснете опасностите от осланянето на плътта, когато става дума за спасението.**
- 5. Какви стъпки лично трябва да предприема, за да се съсредоточа с умножено внимание върху вечността?**

Да устоим до край

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И тъй, вие, възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблудението на беззаконните и да отпаднете от утвърждението си. Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава и сега и до вечния ден. Амин” (2 Петрово 3:17, 18).

„Няма библейско освещение за онези, които изхвърлят част от истината зад гърба си.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 947.*

Препоръчително четиво: *Деяния на апостолите*, гл. 55 „Преобразен чрез благодат” (с. 557-567 англ. изд.)

Неделя

22 септември

1. ДА УСКОРИМ ТЕМПОТО

а. Като имаме предвид огъня в края на времето, какво сме призвани да вършим? 2 Петр. 3:11,12

2 Петр. 3:12: *Като очаквате и ожидате дохождането на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи, и стихииите нажежени ще се разложат!*

„...сега, преди идването на Човешкия Син вечното евангелие трябва да бъде проповядвано „на всеки народ и племе, език и люде” (Откр. 14:6, 14).” Бог „е назначил ден, когато ще съди вселената” (Деян. 17:31). Христос ни открива кога ще настъпи този ден. Той не ни казва, че целият свят ще повярва в Него, но че „това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът”. Като разпространяваме евангелието по целия свят, имаме властта да ускорим идването на Деня на Господа. Ние не само трябва да очакваме с нетърпение, но и да ускорим настъпването на Господния ден (по 2 Петрово 3:12). Ако църквата бе извършила възложената ѝ работа така, както Господ бе определил, светът отдавна да беше вече предупреден и Господ Исус да беше дошъл със сила и с голяма слава...

Очакващите Господа, очистват душите си чрез послушание към истината. Те съчетават бдителността и будността със сериозна работа. Съзнанието, че Господ е много близо, при вратата, увеличава ревността и енергията им да съдействат на небесните интелигентни същества за спасението на души.” Копнежът на вековете, с. 633, 634.

Понеделник

23 септември

2. КАКВА ПРИВИЛЕГИЯ!

а. Как всеки от нас трябва работи за ускоряване завръщането на Христос? Еклисиаст 11:1, 2, 6.

Еклисиаст 11:1, 2, 6: Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш! 2 Дай дял на седмина, и дори на осмина; защото не знаеш какво зло ще бъде на земята. 6 Сей семето си заран, и вечер не въздържай ръката си; защото не знаеш кое ще успее, това ли или онова, или дали ще са и двете еднакво добри.

„Христос е дал на църквата свещено поръчение. Всеки член трябва да бъде проводник за света на съкровищата на Божията благодат, неизследимите Христови богатства. За Спасителя няма нищо по-желано от работници, които да представят на света Неговия дух и характер. Няма нищо по-нужно за света от проявяването на любовта на Спасителя чрез човешкото естество. Цялото небе очаква мъже и жени, чрез които Бог може да разкрие силата на християнството.

Църквата е Божието средство за разпространение на истината, надарена от Него със сила да извърши едно особено дело. И ако Му е вярна, послушна на всичките Му заповеди, в нея ще пребъдва превъзходството на Божествената благодат. Ако бъде вярна на връзката си с Него, ако почита Господа Израилевия Бог докрай, никоя сила не ще може да ѝ устои.

Ревност за Бога и за Неговото дело подтикна учениците да свидетелстват за евангелието с мощна сила. Няма ли подобна жар да запали и нашите сърца да разкажем с решителност историята на изкупителната любов на Христос, и то разпнат? Това е привилегията на всеки християнин - не само да очаква, но и да ускори идването на Спасителя.” *Деяния на апостолите, с. 600.*

б. Как Бог описва Своята цел за нас? Песен на песните 6:10; Псалм 60:4.

Песен на песните 6:10: Коя е тая, която поглежда като зората, красива като луната, чиста като слънцето, страшна като войска със зна-

мена?

Пс. 60:4: Дал си знаме на ония, които Ти се боят, за да се развява, защото е истината. (Села).

„Истината и заблудата се приближават до техния последен сблъсък. Нека да закрачим под окървавеното знаме на принц Емануил,... защото истината ще триумфира...” *Християнско служение*, с. 77.

„Ако църквата облече дрехата на Христовата правда, като се отдръпне от съюза си със света, пред нея ще разсъмне светъл и славен ден. Божието обещание за църквата ще остане твърдо завинаги. Той ще я направи вечно съвършенство, радост за много поколения. Истината, минаваща покрай онези, които я презират и отхвърлят, ще триумфира. Макар понякога явно да се бави, нейният напредък никога не е бил възпиран. Когато Божията вест срещне съпротива, Той ѝ дава допълнителна сила, за да придобие по-голямо влияние. Надарена с Божествена енергия, ще си пробива път през най-здравите бариери и ще победи всяка трудност.” *Деяния на апостолите*, с. 601.

Вторник

24 септември

3. СИЛА И НАДЕЖДА

а. Какво дава сили на всеки вярващ, който копнее да изпълни мисията за спасяване на души? Исая 53:11; 2 Коринтяни 5:14, 15; 12:9.

Исая 53:11: Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, и Той ще се натовари с беззаконията им.

2 Коринт. 5:14, 15: Защото Христовата любов ни принуждава, като разсъждаваме така, че, понеже един е умрял за всички, то всички са умрели; 15 и че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за Този, Който за тях е умрял и възкръснал.

2 Коринт. 12:9: И Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немоц се показва съвършена. И тъй, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила.

„Ще има трудности и конфликти, прояви на себеотрицание и скрити сърдечни изпитания, които всеки от нас ще трябва да посрещне и понесе. Ще изпитваме скръб и ще леем сълзи за нашите грехове; ще има постоянни борби и бодърствания, смесени с угризения и срам поради нашите недос-

татъци на характера...

Нека позволим любовта на Христос да ни подбуди да бъдем много състрадателни и нежни, за да можем да плачем за грешащите и за онези, които са отстъпили от Бога. Човешката душата има безкрайна стойност, която може да се измери само чрез цената, платена за нейния откуп. Голгота! Голгота! Голгота! Само тя ще обясни истинската стойност на душата...

Без силата на благодатта в сърцето, която да подпомага нашите усилия и да освещава нашия труд, ние не бихме успели да спасим нито собствените си души, нито душите на другите. Системата и редът са изключително важни, но никой не бива да остава с впечатлението, че те са достатъчни да свършат работа без Божията благодат и сила, действащи върху ума и сърцето. Ако не е Божията сила да ни вдъхновява и придава кураж да действваме, то сърцето и плътта ни биха се изнурили в кръга от церемонии и в изпълнението на нашите планове." *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 187, 188.*

6. Защо надеждата за вечността е така вдъхновяваща? 2 Петрово 3:13; Псалм 149:4.

2 Петр. 3:13: А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда.

Пс. 149:4: Защото Господ има благоволение към хората Си; ще украси кротките с победа.

„Кротките „ще наследят земята“. Стремехът към себевъзвишение доведе греха в света и нашите първи родители изгубиха властта над тяхното царство - онази красива земя. Чрез себеотрицание Христос изкупи погиналите и Той казва, че и ние трябва да побеждаваме, както Той победи (Откр. 3:21). Чрез смирение и себеотдаване ние можем да станем Негови сънаследници, когато „кротките ще наследят земята, и ще се наслаждават с изобилен мир“ (Пс. 37:11).

Обещаната на кротките земя не ще бъде подобна на тази - помрачена от сенките на смъртта и на проклятието. „Но ние според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, на които обитава правда“ (2 Петр. 3:13)...

Там няма разочарование, няма мъки, няма грях, никой не ще каже - болен съм. Там няма да има погребални шествия, няма траур, няма смърт, няма раздяла, няма съкрушено сърце. Но там ще бъде Исус - там ще има мир.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 17.*

4. ЕДНО СЕРИОЗНО ПРИЗВАНИЕ

а. Какво подчертава Петър във второ си послание и защо? 2 Петрово 3:14.

2 Петр. 3:14: *Затова, възлюбени, като очаквате тия неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си.*

„Днес не знаем колко усиленa ще бъде борбата ни утре. Сатана живее и работи, и всеки ден трябва да усърдно да викаме към Бога за помощ и сила, за да му се противопоставим. Докато Сатана царува, на нас ще ни се налага да овладяваме себе си, да преодоляваме препятствия и няма да има почивка, няма да има момент, в който да можем да кажем, че вече всичко сме постигнали.

Филипийци 3:12: „Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса.”

Християнският живот е постоянно движение напред. Исус седи като Един, Който пречиства Своя народ; и когато Неговият образ бъде съвършено отразен в тях, те ще са съвършени и свети, и готови за живот в небесата. От християнина се изисква да извърши огромно дело. Призовани сме да се очистим от всяка нечистота на плътта и на духа, да се усъвършенстваме в святост в страх от Бога.” *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 340.*

б. Защо търпението е жизненоважно за нашето осветение? 2 Петрово 3:15, 16; Лука 21:19.

2 Петр. 3:15, 16: *И считайте дълготърпението на нашия Господ като средство за спасение; както любезният ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост. 16 както пише и във всичките си послания, когато говори в тях за тия работи; в които послания има някои неща мъчни за разбиране, които неучените и неутвърдените изопачават, както правят и с другите писания, за своята погибел.*

Лука 21:19: *Чрез твърдостта си ще придобиете душите си.*

„В Писанията има някои неща, които са мъчни за разбиране и които, според езика на Петър, невежите и неутвърдените изопачават за своята погибел. В този живот може да не сме в състояние да обясним значението на всеки пасаж от Писанието; но нито една жизненоважна точка от практическата истина не е забулена в тайна. Когато дойде времето, според Божието провидение, светът да бъде изпитан върху истината за това вре-

ме, Святият Дух ще подбуди умове, които ще изследват Писанията, дори с пост и молитва, докато брънка след брънка от истината не се изяснят и обединят в една съвършена верига. Всеки факт, който засяга непосредствено спасението на душите, ще стане толкова ясен, че никой да не се заблуждава или да ходи в тъмнината.

Докато проследявахме веригата на пророчествата, истината за нашето време ни се разкри и я видяхме обяснена по един ясен начин. Ние носим отговорност за привилегиите, на които се радваме, и за светлината, която осветява нашия път." *Пак там, т. 2, с. 692.*

„...това е Божията воля” за вас - „вашето осветение” (1 Сол. 4:3). Това и вашата воля ли е?” *Деяния на апостолите, с. 566.*

Четвъртък

26 септември

5. НЕПОКЛАТИМИ В НАДЕЖДАТА

а. Как ни призовава Петър към настойчива бдителност? 2 Петрово 3:17.

2 Петр. 3:17: *И тъй, вие, възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблудението на беззаконните и да отпаднете от утвърдението си.*

„В наставленията, дадени в словото Божие, няма място за компромис със злото. Божият Син се изяви, за да привлече всички към Себе Си. Той не дойде да приспи света, но да посочи тясната пътека, по която всички трябва да вървят, за да достигнат най-накрая портите на Божия град. Неговите деца трябва да следват пътя, който Той е положил, каквито и жертви на удобства или на себелюбиво задоволяване да са нужни. Те трябва да водят непрекъснатата битка със себе си, независимо от това колко труд и страдания ще им коства.” *Деяния на апостолите, с. 565.*

б. Какъв е последният призив на ап. Петър, в заключение на второто му послание? 2 Петрово 3:18.

2 Петр. 3:18: *Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава и сега и до вечния ден. Амин.*

„Вашите грехове може да се изправят пред вас като планини, но ако смирите сърцето си и ги изповядате, и се доверите на заслугите на един разпънат и възкръснал Спасител, Той ще ви прости, ще ви очисти от всяка неправда. Бог изисква вашето пълно съобразяване с Неговия закон. Този

закон е ехо на Неговия глас, който ви казва: По-свят, да, още по-свят. Пожелайте пълнотата на Христовата благодат. Нека сърцата бъдат изпълнени със силен копнеж за Неговата правда, делото на която Божието слово изявява, че е мир и нейният резултат е покой и увереност завинаги.

Когато душата ви копнее за Бога, вие ще откривате все повече и повече от неизследимите богатства на Неговата благодат. Като съзерцавате тези богатства, ще започнете да ги придобивате и ще разкриете заслугите на жертвата на Спасителя, запазващата сила на Неговата правда, пълнотата на Неговата мъдрост и силата Му да ви представи пред Отца „чисти и непорочни“ (по 2 Петр. 3:14).” *Пак там, с. 566, 567.*

Петък

27 септември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. По какво ще разберем, че нашата ревност е наистина пробудена?**
- 2. Какви практически стъпки мога да предприема, за да ускоря Господното пришествие?**
- 3. Кой ще наследи тази планета въпреки всичкия тормоз и заплахи?**
- 4. Защо трябва да се отнасям много сериозно към процеса на освещението?**
- 5. Какво следва да направя, като виждам дълбините на моята голяма греховност?**

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЮЛИ	АВГУСТ	СЕПТЕМВРИ
6 - 21:07 ч.	3 - 20:46 ч.	7 - 19:52 ч.
13 - 21:04	10 - 20:37	14 - 19:40
20 - 21:00	17 - 20:27	21 - 19:27
27 - 20:53	24 - 20:16	28 - 19:15
	31 - 20:04	

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 6 юли 2024 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота

след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата „Ум, характер, личност“, том 3

ЮЛИ

06.07. Преумора от учене	142
13.07. Стрдание	146
20.07. Гневът	152
27.07. Благодарствен час	

АВГУСТ

03.08. Омраза и отмъщение	160
10.08. Вярa (1 част)	167-172
17.08. Вярa (2 част)	173-177
24.08. Формирането на характера	179
31.08. Благодарствен час	

СЕПТЕМВРИ

07.09. Трудности и съглашателство	189
14.09. Жизнената важност на Божиите закони	196
21.09. Общуването	206
28.09. Благодарствен час	

Програма за сутрешно и вечерно богослужение ЮЛИ

Дата	Ден	Сутрешно Богослужение	Вечерно Богослужение
1	Понеделник	Исая 33:14-16	Яков 2:12, 13
2	Вторник	1 Йоаново 3:21-24	Лука 11:39-41
3	Сряда	Псалм 34:17-19	Наум 1:3, 6, 7
4	Четвъртък	Изход 33:14-16	Псалм 124
5	Петък	Псалм 88:1-3, 13	Молитвен час
6	Събота	Второз. 10:12-17	Залез: 21:07 ч.
7	Неделя	Псалм 91:1-8	Псалм 91:9-16
8	Понеделник	Исая 26:7-9	Исая 54:6-9
9	Вторник	Левит 20:22-24, 26	Авакум 3:17-19
10	Сряда	1 Йоаново 2:28	1 Йоаново 2:28
11	Четвъртък	Йоан 17:14-19	Галатяни 6:2-4
12	Петък	Исая 29:11-13	Молитвен час
13	Събота	Псалм 147:12-14	Залез: 21:04 ч.
14	Неделя	Псалм 19:13, 14	2 Коринтяни 1:12
15	Понеделник	Филипяни 1:9-11	Йоан 14:27
16	Вторник	Неемия 9:19-21	Псалм 57:1, 2
17	Сряда	Колосяни 3:23-25	Притчи 19:21, 23
18	Четвъртък	Пл. Еремиев 3:21-25	1 Йоаново 3:1-3
19	Петък	1 Коринтяни 4:18-20	Молитвен час
20	Събота	Псалм 122	Залез: 21:00 ч.
21	Неделя	Псалм 32:7, 8	Притчи 3:21-26
22	Понеделник	Лука 21:33-36	Псалм 18:28, 30, 31
23	Вторник	Второзаконие 4:39, 40	1 Коринтяни 3:16, 17
24	Сряда	Исая 1:15-18	Псалм 86:1-8
25	Четвъртък	1 Йоаново 3:2, 3	Авдия ст. 15-17
26	Петък	Галатяни 5:16-18	Молитвен час
27	Събота	Исая 2:1-3, 5	Залез: 20:53 ч
28	Неделя	Псалм 121:16-18	Псалм 22:11, 4, 5
29	Понеделник	Второзаконие 31:8	Матей 28:18-20
30	Вторник	Притчи 23:15-18	Псалм 71:9, 18
31	Сряда	Йоан 8:31, 32	Римляни 12:21

АВГУСТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Четвъртък	1 Кор. 6:19, 20	Еремия 14:19-22
2	Петък	Йоан 17:20-24	Молитвен час
3	Събота	Псалм 43:3, 4	Залез: 20:46 ч.
4	Неделя	Псалм 18:1, 2	Йоан 15:18, 19
5	Понеделник	Псалм 34:7-15	2 Кор. 6:3, 4
6	Вторник	Римляни 13:8-10	Тит 2:11-14
7	Сряда	1 Кор. 14:20	Наум 1:2, 3, 7
8	Четвъртък	Даниил 4:27	Псалм 119:164-168
9	Петък	Евреи 13:12-16	Молитвен час
10	Събота	Лука 1:13-17	Залез: 20:37 ч.
11	Неделя	Псалм 118:5-8	Лука 12:16-21
12	Понеделник	Втор. 11:16, 18, 19	Псалм 17:8, 9, 14, 15
13	Вторник	Псалм 19:7-11	Втор. 4:7-9
14	Сряда	Езекиил 37:26-28	Йоан 17:14-21
15	Четвъртък	Галатяни 6:7-10	Пл. Ерем. 4:1-4
16	Петък	Евреи 4:1-4	Молитвен час
17	Събота	Псалм 85:6-13	Залез: 20:27 ч.
18	Неделя	Псалм 112:1, 4, 7	Деяния 1:7-11
19	Понеделник	Ис. Навин 24:15	Галатяни 5:13, 14
20	Вторник	Притчи 4:25-27	Матей 5:43-48
21	Сряда	Псалм 20	1 Йоаново 3:21-24
22	Четвъртък	Йоан 8:2-11	Исая 35:3, 4
23	Петък	2 Петрово 3:17-18	Молитвен час
24	Събота	Псалм 95:1-7	Залез: 20:16 ч.
25	Неделя	Галатяни 6:2-5	Псалм 119:116, 117
26	Понеделник	Марк 3:31-35	Пл. Ерем. 3:39-42
27	Вторник	Псалм 5:1-3, 8	Притчи 3:21-26
28	Сряда	Притчи 16:1-3	Лука 11:27, 28
29	Четвъртък	Неемия 9:19-21	Агей 1:5-7, 9, 10
30	Петък	1 Петрово 1:17-23	Молитвен час
31	Събота	Втор. 26:16-19	Залез: 20:04 ч.

СЕПТЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Неделя	Псалм 118:1-6	Псалм 119:76, 77
2	Понеделник	Втор. 33:26-29	Лука 8:22-26
3	Вторник	Псалм 1	Колосяни 3:1-4
4	Сряда	2 Петрово 3:3-10	Матей 13:36-40
5	Четвъртък	1 Летописи 16:19-25	2 Тимотей 2:19
6	Петък	Йоан 12:35, 36	Молитвен час
7	Събота	Псалм 135:1-5	Залез: 19:52 ч.
8	Неделя	Псалм 45:1-7	Исая 44:3, 21, 22
9	Понеделник	Римляни 8:26-28	Еремия 12:14
10	Вторник	1 Царе 2:2, 3	Римляни 8:38, 39
11	Сряда	Матей 11:12	Псалм 90:9, 12
12	Четвъртък	Псалм 119:36-38	Йоан 15:12-17
13	Петък	Пл. Еремиев 3:27-33	Молитвен час
14	Събота	Числа 6:24-26	Залез: 19:40 ч.
15	Неделя	Йоан 12:35, 36	Матей 5:43-48
16	Понеделник	Псалм 90:12, 16, 17	Псалм 34:15, 22
17	Вторник	Псалм 16:7-9	Матей 25:14-19
18	Сряда	Михей 7:5-7	Псалм 28:7-9
19	Четвъртък	Ефесяни 2:8-10	Лука 8:14, 15
20	Петък	Тит 3:5-8	Молитвен час
21	Събота	Втор. 26:16-19	Залез: 19:27 ч.
22	Неделя	2 Коринтяни 9:6-11	Псалм 7:9, 10
23	Понеделник	Римляни 13:11-14	1 Царе 7:3, 4, 12
24	Вторник	Псалм 34:4-10	Матей 28:18-20
25	Сряда	Филипяни 4:4-7	Йоан 7:37, 38
26	Четвъртък	Исая 33:2	Римляни 15:13
27	Петък	Втор. 11:13, 14, 11	Молитвен час
28	Събота	Втор. 13:4	Залез: 19:15 ч.
29	Неделя	Псалм 145:15-20	1 Йоан. 3:1-3
30	Понеделник	Лука 1:35-37	2 Коринтяни 4:16-18

